73STE JAARGANG No. 9528 VRIJDAG 27 JANUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

BARBECUE op Santa Cruz gezellig „uitgangs-dagje" voor delegaties

DUIK in de zee, GEITEN aan het spit, DOMINO-SPELEN en DANSJE op muziek uit Gomez' diskoteek

Willemstad. — Een lange rij auto's trok gistermiddag omstreeks het middaguur naar de baai van Santa Cruz, waar het Eilandsbestuur een barbecue aanbood aan de leden van de Nederlandse Tweede en Eerste Kamer en de Staten van Suriname en de Antillen. Het is een zeer ongedwongen party geworden die de verschillende politici het zware programma der voorbije dagen deed vergeten en hen samenbracht in gezellige kout. Een typisch bewijs van de prettige stemming die op Santa Cruz Beach, de baai die een metamorphose onderging in slechts enkele weken, heerste is wel dat een Minister, een Gezaghebber en enkele Gedeputeerden, rustig domino zaten te spelen onder een van de keurig afgewerkte afdakjes.

Anderen hadden een geanimeerd gesprek aangeknoopt aan de bar, die door de CPIM werd verzorgd en onder leiding stond van de heren T. G. Boot en H. M. van Delden.

Men begon met enkele heerlijke dranken. Zij werden gepresenteerd door de kellners van Suffisant. Ondertussen was een wagen van de fa. Marchena Moron & Co. gearriveerd en begon een radiomonteur een luidspreker en pickup op te stellen. Deze Philips-installatie deed het prima en kort nadat men had gegeten, kwamen de gasten op de dansvloer.

Naast de dansvloer, op een redelijke afstand, hadden mensen van de CPIM onder leiding van de heren H. J. van Es en P. E. V. van Dijck, die ook mee is geweest naar Bonaire, een vuur gemaakt. Al spoedig hingen de varkens en geiten aan het spit.

De lange rij tafels stond weldra vol heerlijke gerechten. De zoete aardappelen, de groenten, het varkens- en geitenvlees vonden hun weg in de hongerige magen.

Aan de tafels onder de afdakjes zag men de gasten broederlijk bijeen zitten.

Politiek was er niet bij die middag. Het was een broederschap van zich vermeiende volks-vertegenwoordigers.

Gezaghebber Gorsira liep met een stralend gezicht rond. Hij was zichtbaar verheugd omdat eenieder zich op zijn party, de barbecue van het Eilandsbestuur, vermaakte. Hoewel wij wisten dat de Gezaghebber doodvermoeid moest zijn omdat hij sedert half vier in de ochtend bij de brand in de De Castro Building was geweest, evenals trouwens de Gedeputeerden Kroon en Evertsz.

Z. Exc. de Gouverneur is ook nog even met zijn echtgenote naar Santa Cruz Beach gekomen.

De duur van zijn bezoek aan de baai bewees wel, dat hij zich hier onder de picnic-ers thuis voelde.

Na de koffie waren er al spoedig dansliefhebbers, en op de tonen van een landelijk bandje, die versterkt was met twee wiri's, schoof men over de betonnen dansvloer.

Dr. Da Costa Gomez had bovendien nog een aantal geselecteerde platen meegenomen die door de radio-monteur van Palais Royal op de pickup werden gedraaid.

Onnodig te zeggen, dat een gedeelte van het gezelschap niet verzuimde een duik in het zilte nat te nemen.

Er waren er ook die in het zand een rustplaats kozen doch dit kon men in verband met de brandende zon niet te lang doen.

Het was laat op de middag toen de gasten zich weer in hun witte overhemden met stropdas staken om vervolgens koers te zetten naar Willemstad. Die avond wachtte er nog een party in JPF, zodat men het niet te laat wenste te maken op de prachtige Santa Cruz Beach.

De baai, die in korte tijd zo werd opgeknapt, zal, naar wij vernemen, door het Eilandsbestuur zelf geëxploiteerd worden. Men zal een wacht aanstellen en deze betalen met het entree-geld, dat voor het betreden van de baai zal worden geheven.

Op de tonen van de muziek, uit Mr. Dr. Da Costa Gomez' diskotheek, dansten velen op de betonnen dansvloer van Santa Cruz Beach. Maar niet eerder dan nadat de zon iets van haar sterke stralen had verloren.

Het Domino-spel is op Curaçao zeer gewild. Ook Gedeputeerden en Statenleden beoefenen dit spel gaarne. Op de Santa Cruz Beach werd de politiek vergeten en gingen KVP, NVP en DP gemoedelijk aan een tafeltje een „steentje leggen". Hier de heren Pieters Kwiers, Morkos en Bikker in het heetst van de strijd. De vierde speler is ons onbekend.

SHELL gaat ruim 13 miljoen dollar investeren in W.-Canada

Londen. — De Shell Oil is voornemens in 1956 meer dan 13 miljoen dollar te investeren voor exploratie en productie in West-Canada. Dit heeft een der vice-presidenten volgens de „Financial Times" meegedeeld. Plannen voor de bouw van een raffinaderij in Alberta bestaan er niet.

. — De Japanse boeren kunnen nu hun rijst koken door middel van zonnewarmte. Prof. Tanisjita van de universiteit van Keio — Japan — heeft een zonnefornuis geconstrueerd, dat slechts 6000 jen kost en waarmede zelfs in de winter water tot 80 graden verhit kan worden. Op het Japanse platteland zijn reeds 30.000 van deze kooktoestellen in gebruik.

De verkoop van volkswagens in de V.S. neemt toe

Wolfsburg. - De Volkswagenfabrieken te Wolfsburg in West-Duitsland verwachten dat de verkoop van Volkswagens in de Verenigde Staten in 1956 het dubbele aantal te zien zal geven van het afgelopen jaar, ondanks dat besloten is géén fabriek van Volkswagens in de Verenigde Staten te openen. Het aantal wagens dat in 1956 in de V.S. volgens de verwachtingen verkocht zal worden, zal rond de 60.000 liggen.

Het ogenblik waarop de president van de Hotel Maatschappij, de heer Norman Chumaceiro, het contract met de aannemers en installateurs tekent. Links van de heer Chumaceiro de heer Dubourcq, rechts Gedeputeerde Kroon. Aan de overzijde van de tafel de heren Loonstra, Nagel en v.d. Kwast.

Renners in valpartij gewond

Melbourne. - Bij een valpartij tijdens training op de houten baan van North Essendom zijn meer dan dertig renners gewond geraakt. De oud-wereldkampioen Patterson moest naar een ziekenhuis worden overgebracht met een gescheurde lip. De Italiaan Terruzzi werd aan beide benen gewond. De overige renners kregen slechts schaafwonden en builen.

Oudste tweeling?

Viktoria Groeschi en Johanna Nierlich te Weenen vierden in de beste gezondheid hun negentigste verjaardag. De dames, die beiden weduwen zijn, beweren, dat ze de oudste levende tweeling van de wereld zijn, iets dat we niet zo maar voetstoots aannemen. Ze hebben echter wel plannen om ieder de honderd te halen en dan zal er vermoedelijk niet de minste twijfel meer zijn aan hun suprematie, als ze het beiden tot een eeuw brengen.

Calcutta. — Tijdens een receptie van de Indiase zwembond te Calcutta heeft Emil Zatopek verklaard na Melbourne niet meer aan Olympische Spelen te zullen deelnemen.

Bouw Hotel „El Curacao" kan gaan beginnen

Contractanten plaatsen hun handtekening

Willemstad. — Gisteren heeft de Directie van de Hotelmaatschappij "El Curaçao" de contracten getekend met de aannemers en installateurs, die zich binnenkort met de uitwerking der gereed gekomen plannen zullen belasten. Dit zijn de N.V. Aruba Bouwmaatschappij en van der Kwast Constructie Cy. de N.V. Elga en de N.V. Curaçaose Handelsmaatschappij.

De korte doch belangrijke plechtigheid vond plaats ten kantore van de Touristencommissie en werd bijgewoond door de Gedeputeerden Morkos, Pieters Kwiers, Evertsz en Kroon, alsmede de heren van Toorn, Nuijten, J. Ellis, Salerno, Dubourcq en vele anderen.

Voorzitter Norman Chumaceiro roemde in zijn inleidend woord de perfecte samenwerking tussen het Bestuurscollege en de Handel. Hij zeide ervan overtuigd te zijn, dat de stap die thans weer gezet werd op de weg naar de verwezenlijking van het hotelproject, een nieuwe aera voor Curaçao zou inluiden. De heer Chumaceiro zeide, dat door de brand in het De Castro Gebouw vele documenten en tekeningen de hotelbouw betreffende vernield zijn, doch dat dit geen oponthoud voor het verwerkelijking van het grote plan mocht betekenen.

Nadat de heer Chumaceiro namens de Directie van de Hotelmaatschappij zijn handtekening geplaatst had, tekenden respectievelijk voor de N.V. Aruba Bouwmaatschappij de heren Nagel en Loonstra, voor van der Kwast Construction Cy de heer A. v.d. Kwast, voor de N.V. Curaçaose Handelsmaatschappij de heren H. Sweers en M. A. Linnartz, en voor de Elga de heer ir. Vivian Henriquez.

Gedeputeerde Kroon, die vervolgens het woord nam, zeide die morgen in een down stemming geweest te zijn als gevolg van het verloren gaan van zoveel waardevolle documenten en tekeningen. Doch hij had deze stemming aldra overwonnen en was tot de overtuiging gekomen, dat nu meer dan ooit doorgezet moest worden. Hij bracht dank aan zijn collegas van het huidige zowel als het vorige Bestuurscollege, alsmede aan de leden van de tegenwoordige zowel als de vorige Eilandsraad. Zij allen waren namelijk bezield van de geest, dat het niet voldoende is autonomie te verwerven, doch dat ook de economische basis van ons eiland verbreed moet worden. Thans is het wachtwoord: snel beginnen, want over 16 maanden zullen de deuren van Hotel „El Curaçao" zich moeten openen.

Ter bijeenkomst werd nog een brief voorgelezen en ondertekend, waarin partijen zich verplichten hun handtekening te plaatsen, zodra de verloren gegane documenten zullen zijn gereconstrueerd.

De heer Dubourcq bracht tenslotte op het welslagen van het werk een heildronk uit.

Handtekening met Parker-pen!

Willemstad. — Ten kantore van de Curaçaose Touristencommissie zijn gisterochtend enkele belangrijke handtekeningen gezet. Zij betekenden namelijk, dat nu definitief met de bouw van Hotel „El Curaçao" begonnen kan worden. Was het wonder, dat de heren daarvoor een Parkerpen gebruikten? Alleen met een pen van allure zet men belangrijke signaturen!

Vierde hersengymnastiek-uitzending

Willemmstad. — Hedenavond om kwart voor negen zal de verdere uitzending plaatsvinden door de Curom van de hersengymnastiekwedstrijden, die georganiseerd worden door de V.G.K.S. De beurt is nu aan de teams D.O.W. en Maduro en Sons die elkaar zullen proberen te overtroeven.

New York. — Het bestuur van de Panhandle Oil Co. heeft de verkoop goedgekeurd van 600.000 aandelen Panhandle tegen $ 11,25 netto aan de Belgische oliemaatschappij Petrofina, waardoor deze laatste maatschappij een voetsteun in de Amerikaanse olie-industrie kan krijgen.

Parlementariërs hedenmorgen bij Marine op bezoek

Willemstad. — Hedenochtend hebben de delegaties Kamer- en Statenleden van de drie rijksdelen een bezoek gebracht aan de Marine-instellingen op Curaçao. Begonnen werd met een bezoek aan de Marineluchtvaartdienst op het Dr Albert Plesmanvliegveld, waar met grote belangstelling de "Fireflys werden bekeken. Een tocht door de kantoren gaf de hoge gasten een duidelijk beeld van de werkzaamheden van de MLD. Enkele Firefly's vlogen verschillende malen over het vliegveld, met brullende motoren. Bij de Marineluchtvaartdienst op Hato vindt de gevechts-vliegopleiding plaats. Verder worden er geregelde gecombineerde oefeningen gehouden met de "Willem van der Zaan" en de Mariniers.

De Commandant LTZV A. Ebbel leidde, geassisteerd door enkele andere hoge marine-officieren de leden van de beide Kamers en Staten van Suriname en de Antillen rond. Omstreeks kwart voor tien arriveerde de stoet auto's bij de Mariniierskazerne „Suffisant". De Commandant. LT KOLMARNS Th. J. Rikkers wachtte het gezelschap op en leidde tesamen met zijn Officieren de bezoekers, over het kazerneterrein. Op Suffisant is het derde infanterie bataljon Mariniers gelegerd, met uitzondering van de 32e compagnie, die op Aruba onder commandant Majoor G. J. B. Veenhuys is gestationeerd.

De Mariniers van Suffisant krijgen een voortgezette opleiding als infanterist, mortierist en mitraillist op Suffisant.

Omstreeks elf uur arriveerde het gezelschap op de Marinebasis Parera waar eveneens alle kantoren en werkplaatsen door de genodigden werden bekeken.

De parlementariërs toonden veel belangstelling voor de diverse onderdelen van het Marine-programma. Om twaalf uur werd de gasten in het Officierenverblijf op de Marinebasis een rijsttafel aangeboden, die klonk als een klok. De gasten waren lichtelijk verrast toen bleek, dat men in de West ook een Oost-Indische rijsttafel kan verzorgen en goed!

Het is een interessante morgen geweest en de Marine heeft bij de dames en heren een goede indruk gemaakt.

Kok Mestdorp gaat heen

Willemstad. — In het KLM-restaurant op Dr. Albert Plesmanveld zal morgenmiddag de alombekende kok Mestdorp afscheid nemen van vrienden en kennissen. De kok Mestdorp, die gedurende de dagen van het Koninklijk bezoek voor Hare Majesteit en Prins het culinaire gedeelte van de huishouding in het Gouvernementshuis op Curaçao en in Suriname verzorgde, heeft op nos dushi tera veel vrienden gemaakt. Het zal eenieder spijten hem te moeten zien vertrekken.

Tijdens de tocht langs de Marine-instellingen toonden de parlementariërs veel belangstelling o.a. voor de vliegtuigen op Hato. Maar niet alleen de „vreemdelingen", ook de gasten van Curaçao waren geïnteresseerd. Hier zien wij de Griffier der Staten, de heer Fred van Grieken die het neusje van de zalm van het neusje van de „Firefly" wilde weten.

. — De directeur van de grafische verzameling Albertina in Wenen, dr Otto Benesch, geeft bij de Phaidon-press in Londen een wetenschappelijke catalogus uit van alle bekende schetsen van Rembrandt, circa 1400, in chronologische volgorde. Het werk verschijnt in zes delen.

15 jaar Centro Social Catolico

Piëteitvolle herdenking van DON CAMILIO PALM

Kranslegging op Kerkhof van Berg Altena

Willemstad. — Gistermiddag hebben het Bestuur van Centro Social Catolico en enkele leden van het Feestcomité ter viering van het 15 jarig bestaan van het Centro op het kerkhof van Berg Altena een bezoek gebracht aan het graf van wijlen Don Camilio Palm, een der medeoprichters van deze katholieke instelling. Het was gisteren precies 15 jaar geleden, dat het Centro werd opgericht en hoewel de eigenlijke feestviering op andere dagen geprojecteerd is, wilde het Bestuur deze dag toch niet laten voorbijgaan zonder de overleden pionier, de heer Palm te gedenken.

Onder-voorzitter Aloisio Prins legde een krans op het graf, waarna de aanwezigen, waaronder zich enkele familieleden van de overledene bevonden, een minuut stilte in acht namen.

De heer Eduardo Jansen, eerste voorzitter van het Centro, stortte vervolgens een gebed voor de zielerust van de overledene.

De heer Th. Palm dankte tenslotte namens de familie voor dit piëteitvol gedenken van zijn vader.

Nederl. gezant in Perú wordt ambassadeur in Chili

's-Gravenhage. — Binnenkort is de benoeming te verwachten van de heer Ch. J. H. Daubanton, ambassadeur te Lima in Perú, tot Nederlands ambassadeur te Santiago de Chile. Dr. P. A. Kasteel, ambassadeur in Santiago, zal voor een nieuwe bestemming in aanmerking worden gebracht.

2400 gesprekken via één telefoondraad

New York. — De Bell-telefoontoestellenfabriek in New York heeft bekendgemaakt, dat een transitor voor zeer hoge frequenties is vervaardigd, waardoor het mogelijk zal zijn via één telefoondraad 2.400 gesprekken tegelijk te voeren.

INDIASE gemeenschap herdacht onafhankelijkheidsdag

Willemstad. — Gisteren herdacht de Indiase gemeenschap op Curacao de Onafhankelijkheidsdag van India. De voorzitter van de Surinaamse Staten, de heer C. R. Biswamitre, die een afstammeling is van India, heeft in de „Amigoe" reeds een exclusief artikel geschreven, waarin hij de levensloop van de grote onafhankelijkhidsheld Mahatma Gandhi in korte trekken naging.

De herdenkingspartij, die gisteravond in het bovengebouw van Palais Oriental gehouden werd, toonde dat er onder de Indiase bevolking alhier nog een band met het vaderland bestaat, die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

Omstreeks 19.15 werd na de respectieve volksliederen: het Wilhelmus, het Curaçaose Nos Tera en het Indiase volkslied, een aanvang gemaakt met de feestelijkheden, die tot laat in de nacht zou voortduren. De stemming onder de aanwezigen was zeer geanimeerd, hoe kan dat ook anders verwachten, als het bruisend vocht, de champagne, rijkelijk vloeit?

Het feest kenmerkte zich door een grote ongedwongen jovialiteit. Namens de Gouverneur was Adjudant Fröhn aanwezig, zo goed als het hele corps Consulair gaf acte de présence, alsmede vele vooraanstaande zakenlieden en vertegenwoordigers van de overheid. Onder de aanwezigen zagen wij verder de Voorzitter van de Surinaamse Delegatie, de heer Biswamitre, en het Surinaamse Statenlid Mungra, beide van Indiase bloede.

Originele viering van Beatrix' verjaardag

Door bezoek aan Garden Party steunt men de t.b.c.-patienten en hun gezinnen

Willemstad. — Op dinsdag 31 januari a.s. viert H.K.H. Prinses Beatrix haar 18e verjaardag. Op die dag nu, vindt zoals wij reeds meldden, in de Forttuin van het Gouvernementshuis een Garden Party plaats waarvan de opbrengst is bestemd voor het PRINSES BEATRIX FONDS.

Het doel van dit Fonds, dat op initiatief van mevr. Struycken en in overleg met enkele doktoren werd opgericht, is het volgende: In het St Elisabeth Hospitaal alhier wordt een totaal t.b.c.-patiënten verpleegd — allen onbemiddeld. Hoewel de behandeling van deze patiënten van Gouvernementswege wordt geregeld, zijn er geen middelen aanwezig om in het onderhoud van hun familieleden te voorzien. Dit heeft op de genezing van deze patiënten, die naast medicijnen en goede voeding, lichamelijke en geestelijke rust behoeven, vaak een nadelige invloed. De patiënt maakt zich namelijk zorgen om zijn familie die door zijn ziek-zijn een bron van inkomsten verloor. Daarbij komt dat, zelfs wanneer de patiënt uit het hospitaal is ontslagen, hij lang niet altijd onmiddellijk in staat is te gaan werken. In vele gevallen moet hij nog na-kuren waarbij rust en versterkende middelen een eerste vereiste zijn. Ook daarvoor is geld nodig.

Om hierin te voorzien, dus, om de t.b.c.-patiënt de zo noodzakelijke rust te geven om te genezen, in het besef, dat voor zijn nabestaanden wordt gezorgd èn om hem de terugkeer tot het normale leven te vergemakkelijken, werd een Fonds opgericht. Mevr. Struycken wendde zich tot H.K.H. Prinses Beatrix met het verzoek dit Fonds Haar naam te mogen geven en ieder jaar op 31 januari voor bovenomschreven doel geld te mogen inzamelen.

Teneinde een beginkapitaal voor dit Fonds te vormen, werd tevens besloten tot het houden van een Garden Party in de Forttuin. Deze Garden Party vangt op 31 januari as. te 7 uur n.m. aan. Men behoeft niet bang te zijn door dit vroegere aanvangsuur zijn diner mis te lopen, want men zal op deze Fair niet alleen vele attracties, maar ook een welvoorzien restaurant aantreffen!

Kaarten voor deze Garden Party à raison van ƒ 5.— (elke kaart is voorzien van een nummer om mede te dingen naar de deurprijs: een radio, ter beschikking gesteld door EL LOUVRE) zijn verkrijgbaar bij: Mevr. Correa, Scharlooweg 102; bij Mevr. Beaujon, Belvedèrestraat 54, Otrabanda en bij Boekhandel Salas.

Het zal eenieder echter duidelijk zijn **dat door deze Garden Party slechts** beginsom voor het **Prinses Beatrix Fonds** kan worden bijeengebracht. Daarom werd de hulp ingeroepen van de op Curacao aanwezige Banken, welke onmiddellijk bereid waren **het gehele jaar door** op een bepaald nummer gelden voor het Fonds in ontvangst te nemen. **Dit nummer is 567!**

Wil men dus meehelpen de genezing van de t.b.c.-patiënt te bespoedigen, heeft men begrip voor de omstandigheden, waarin zijn familie door zijn ziekte komt te verkeren en voor de moeilijkheden waarmede hijzelf heeft te kampen bij zijn terugkeer in de maatschappij, dan storte men een bijdrage op nr 567! Want.... men bezorgt door zijn storting op bankrekening 567 de t.b.c.-patiënt èn zijn gezin, een draaglijk leven!

Kiko Mendive in Suffisant

Suffisantdorp. — De alombekende radio- en televisiester uit Cuba, Kiko Mendive en de danseres Zafra die in het Cinelandia theater zoveel succes boekten, zijn ook op Suffisant opgetreden.

Reeds voor de aanvang van het optreden van de twee artisten was het theater op Suffisantdorp eivol. Tientallen moesten genoegen nemen met een staanplaats.

Velen moesten huiswaarts keren daar er geen kaartjes meer waren. Het optreden van de twee artisten is dus wel een succes geworden, dat kan niet anders. De bewakers van de CPIM zorgden na de voorstelling voor een goed verkeer. Zij kweten zich op buitengewone wijze van hun taak.

Stichting voor hulp aan ongehuwde moeders

De weg, die de financiële commissie der Stichting zal bewandelen om aan de nodige gelden te komen is deze. Eerst zal zij vijf weldoeners zoeken, die bereid zijn ieder een vijfde deel der bouwkosten te schenken. De namen dezer vijf zullen in de voorgevel van het tehuis worden vereeuwigd.

Daarna zal de commissie door een publieke vergadering en door particuliere acties zich wenden tot iedereen om grote en kleine giften. Deze bron van inkomsten zal worden aangewend voor de meubilering van het tehuis, beginkapitaal en onderhoud van gebouw en inventaris. Voor het dagelijks kostgeld der meisjes wendt zij zich tot de afdeling Sociale Zaken van het Eilandsbestuur ter verkrijging van een subsidie per dag per meisje.

De Voorzitter.

Kippenhok vernield

Willemstad. — Bij de Recherche deed een zekere man C. J. aangifte terzake vernieling van zijn kippenhok bij zijn woning aan de Nieuwe Pareraweg.

Willemstad. — De Straatdienst maakte 2 P.V.'s op en verleende enkele malen assistentie.

De Mobiele Brigade maakte 1 P.V. en verleende 11 maal assistentie.

Veteranentournooi Voetbalver. Asiento

Willemstad. — Morgenmiddag zal er een aanvang worden gemaakt met het traditionele veteranentournooi, dat door de voetbalvereniging Asiento jaarlijks wordt georganiseerd. De wisselbeker voor deze wedstrijden door Asiento beschikbaar gesteld werd het eerste jaar door Willemstad en is dit jaar door M.B.P. gewonnen. Deze vereniging M.B.P. zal nu alles in het werk stellen om dit jaar ook te winnen en daardoor de beker definitief te behouden, doch dit zal haar door de andere deelnemers niet gemakkelijk gemaakt worden. De deelnemende verenigingen zijn: Willemstad, Asiento, C.P.N. en M.B.P.

Door loting zijn de volgende wedstrijden, die alle op het Asiento-terrein bij post 6 verspeeld worden, vastgesteld. Morgen speelt Willemstad tegen M.B.P. en op 29 januari Asiento tegen C.P.N. De finale zal dan op 5 februari plaats vinden.

VAART EN VLUCHT

Willemstad. - Het KLM-vliegtuig, dat Woensdag uit Amsterdam vertrok, landde gisteren om 15.35 op het Dr. Plesman vliegveld.

Haven: Vrachtschepen 7 in, 7 uit, tnkschepen 6 in, 13 uit, zeilschepen 5 in, 3 uit, passagiers landend 4, vertrokken 9, doorgaand 73.

Hato: Vliegtuigen 16 in, 15 uit, passagiers landend 144, vertrokken 82, doorgaand 182.

Dezer dagen arriveerde op Curacao met een KLM-chartermachine een groep van 22 top-salesmen van de National Cash Register Co. te Colombia. Hen werd in het restaurant op Hato een lunch aangeboden waarvan het hoogtepunt gevormd werd door de aanbieding van een enorme taart in de vorm van een cash register. De kundige patissier N. van de Velden verwerkte hierin maar liefst 15 pond cake, 4 kilo marsepijn en 4 kilo botercrême. Een geweldig compliment voor de KLM-er was, dat de gasten de taart niet aanspraken maar met zich meenamen op hun verdere reis naar Havana, Mexico en de Centraal Amerikaanse republieken en tenslotte Colombia. Op de foto de heer Martinus Cueto, vertegenwoordiger van de N.C.R. Co., de wit- en uiteraard ook goedgemutste heer van de Velden en de gerant J. Lamoen.

Delegatie-leden hartelijk in club J.P.F. ontvangen

Willemstad. — Gisteravond hebben zeer vele Surinamers en andere rijksgenoten de receptie ter ere van de Nederlandse en Surinaamse delegaties in JPF bijgewoond. Voorzitter Th. Simoons heette de delegaties in zeer hartelijke bewoordingen welkom en legde er de nadruk op, dat de banden door deze bezoeken worden versterkt. Hij was dankbaar, dat de delegaties niettegenstaande het drukke programma van de voorbije dag toch aanwezig waren. Dit was dan ook de reden waarom de receptie niet grootser was opgezet en men er toch zeker van was, dat eenieder tevreden zou weggaan.

Dr Axwijk sprak hierna een kort dankwoord aan het adres van de gastheer en wilde in het bijzonder zijn landgenoten aansporen om toch zo eendrachtig mogelijk samen te werken en immer voorbeeldig te zijn, gezien zij volgens hem allen ambassadeurs zijn van Suriname. De Surinamers moeten voortgaan hun plichten steeds trouw te doen en dit zal niet anders dan vruchten afwerpen voor de goede naam van het land. Dat de Surinamers het clubgebouw JPF als een stukje Suriname beschouwden, was volgens hem een compliment aan de Antillen, waarvoor hij dankbaar was.

Hij hield allen voor ogen, dat zij steeds de belangen van de Antillen moeten blijven behartigen naast die van Suriname.

Hierna hadden de delegaties gelegenheid kennis te maken met de verschillende genodigden en rijksgenoten. Het werd hierdoor een ongedwongen onderhoud en onder het genot van koele dronken en verversingen, opgediend door kottomissies, bleven de aanwezigen nog lang geanimeerd babbelen. De avond werd opgeluisterd met lichte klassieke muzek, gespeeld door het bekende ensemble Oosterlen, en vooral de Vriendschapswals van Vervuurt werd met groot élan gespeeld.

Onder de aanwezigen waren Mr Ariëns namens de Gouverneur, Overste Rikkers, minister v.d. Meer, wnd voorzitter der Staten Isa, gedeputeerde Kroon, Statenlid Braam en het voltallig bestuur van JPF, alsook de erevoorzitter van JPF, Shon Cai Winkel. De Surinaamse delegatie-leden zullen op dinsdagavond 31 dezer weer in de club aanwezig zijn om zoveel als mogelijk antwoord te geven op vragen, gesteld door de Surinamers betreffende hun land. Onnodig te zeggen, dat deze geste op zeer hoge prijs wordt gesteld. Ook de activiteit van de vereniging JPF wordt gewaardeerd, die niets nalaat om zulke gelegenheden te organiseren.

Kinderen gingen eindje rijden

Willemstad. — Gisteravond werd door een onbekende gemeld, dat een omheining op de Grebbelinieweg was omvergereden. Het bleek dat twee kinderen in een auto waren geklommen, de handrem hadden losgemaakt waardoor de auto in de richting van Steenrijk begon te rijden. Doordat een van de wielen tegen het trottoir kwam vielen de kinderen uit de auto, en reeds de auto de omheining van de percelen 69 en 71 over een lengte van 13 meter stuk. Volgens omstaanders was de eigenaar met de kinderen naar de dokter gegaan.

Viel in scherp voorwerp

Willemstad. — Door een Patrouille van de Politie werd in het gebouw van de Castro een zekere heer B. aangetroffen, die met zijn pols in scherp voorwerp gevallen, waardoor hij een slagaderlijke bloeding opliep. hij werd naar het hospitaal vervoerd. De heer B. was een bewoner van een der verbrandde flats.

Bleef in modder vastzitten

Willemstad. — Gisteravond heeft een wagen van de Mobiele Brigade vergeefs getracht een auto uit de modder te trekken op de Magdalenaweg.

Baldadige jeugd

Willemstad. — Gisteravond werd assistentie verleend bij de bioscoop op Suffisant, alwaar de jeugd bezig was met het vernielen van de straatlantaarns aldaar. Bij aankomst van de Patroulle nam zij ijlings de vlucht. Een vijftigtal jongens werd met medewerking van de bewakers aldaar verwijderd.

Het verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had een lichte aanrijding te behandelen op de Ruyterkade—Ruyterplein, waar een auto plotseling stopte, met gevolg dat degene die achter hem reed, tegen hem opbotste.

Brandje

Willemstad. — Gisteravond kraaide de rode haan op de Pater Eeuwensweg nabij West End. Het bleek dat een kast met kleren in het pomphuis van de electrische centrale in brand stond, de kledingstukken van de arbeiders verbrandden. De spuit van Mundo Nobo bluste het brandje.

Heden overleed tot ons aller leedwezen onze geliefde echtgenote, moeder, schoonmoeder, grootmoedr en zuster

Ines Yumar De De Leon

in de ouderdom van 55 jaar.

Jorge D. C. de Leon
William G. de Leon
Fam. Oscar M. de Leon - Salazar
Luis H. de Leon - Garcia
Fam. C. A. de Leon - Isa
Fam. A. H. Oppenhuizen - de Leon
Luisa Teresa Y. de San Juan
Arnoldo Yumar
Blanca Y. de Pasquali
Isabel Creft
Fam. Salazar
Fam. Garcia
Fam. Oppenhuizen
Fam. Isa en verdere familieleden

De begrafenis zal plaats vinden hedenmiddag om 4.30 uur vanaf Lelieweg 5 (Mahaai) naar de R.K. Begraafplaats St. Rosa.

De Nederlandse betalingsbalans in 1955

In het Nederlandse economische weekblad „Economisch-Statistische Berichten" schreef Professor S. Posthuma, lid der Directie van de Nederlandsche Bank, een artikel over „De Nederlandse betalingsbalans in 1955".

Het lopende verkeer leverde in 1954 een surplus op, dat op kasbasis bijna een half miljard gulden, doch dat op transactiebasis slechts 300 miljoen gulden heeft bedragen.

De schrijver spreekt de verwachting uit, dat de betalingsbalans van Nederland over het lopende verkeer in 1955 het evenwicht nog dichter zal benaderen dan in 1954. De afwijking van het evenwicht zal vermoedelijk nog niet 1% van de totale omzet bedragen. Reeds twee jaar lang sluit de Nederlandse betalingsbalans voor het lopende verkeer dus af met zo geringe saldi, dat men welhaast van een evenwichtstoestand mag spreken. Deze ontwikkeling ging gepaard met een vrijwel volledige bevrijding van het goederenverkeer en een zeer vergaande liberalisatie van het kapitaalverkeer.

In 1954 vertoonde de betalingsbalans met het dollargebied een tekort op lopende rekening van $ 124.5 miljoen; het tekort op lopende rekening, dat zich per saldo in dollars heeft gemanifesteerd, bedroeg echter niet meer dan $ 30 miljoen. Het staat wel vast, dat beide tekorten over 1955 hoger zullen zijn. Deze tekorten dragen echter nog in genen dele een alarmerend karakter.

Het totale Nederlandse **kapitaalverkeer** met het buitenland sloot over 1954 met een netto deviezenuitgave van ƒ 269 miljoen. Hierin steekt echter een bedrag van ƒ 402 miljoen aan vervroegde aflossing van in het buitenland opgenomen staatsschuld; het vrije kapitaalverkeer leverde dus in 1954 een import-surplus op van ƒ 133 miljoen. De schrijver verwacht, dat ook over 1955 het totale kapitaalverkeer zal afsluiten met een exportsaldo, dat echter waarschijnlijk lager zal zijn dan dat over 1954. Ook hierbij moet echter weer rekening worden gehouden met een voortijdige terugbetaling van overheidsschuld, en wel tot een bedrag van ƒ 192 miljoen. Vooralsnog maakt dus het Nederlandse surplus aan kapitaalexport de indruk van een eenmalig verschijnsel. Men kan daarom volgens schrijver zeker nog niet zeggen, dat Nederland zijn plaats als kapitaal-exporterend land in de wereld weer zou hebben ingenomen.

In haar geheel overzien toont de ontwikkeling een merkwaardig evenwicht; vrijwel evenwicht van de totale betalingsbalans in het lopende verkeer; vrijwel evenwicht in het kapitaalverkeer (vooral wanneer men de extra regeringsaflossingen buiten beschouwing laat); vrijwel onveranderde deviezenreserves.

Hamburg. - By de verkiezing van de fabrieksraad van een scheepswerf in Hamburg, waar 7000 arbeiders werken, hebben de communisten al hun zetels verloren. Nog twee jaar geleden vormden zij de meerderheid van de raad.

VERLOOFD:

Elsio M. Agatha

en

Evelyne J. Gibbs

Curaçao 26-1-'56

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan de H.H. Doktoren voor hun kundige behandeling, de Eerw. Zusters en verpleegsters van het St. Elisabeths Gasthuis voor hun liefdevolle verpleging in het bijzonder Eerw. Moeder-Overste en Pater Rector gedurende de ziekte en bij het overlijden van

ALBERTO H. MORALES.

FAM. de LIMA

LONDENS COMMENTAAR

De oom die in Nederland, tan(t)eloos maar aan velen vermaagschapt, Jan heet, („Oom Jan", de Bank van Lening!) gaat door het Engelse leven zonder naam. Hij heet „uncle" alsof hij aller ooms wezenskenmerken in zuivere en onbesproken staat in zich verenigde. Zonder eega en zonder appelatie is hij ter woon achter gevels die het embleem vertonen van zijn uniek en onaangetast oomschap, drie grote vergulde ballen bevestigd aan een ijzeren arm boven de winkelpui. In de etalage liggen meestal antieke, doch soms ook nieuwe juwelen en zilverwaren. Men mene evenwel niet dat men, als men binnen gaat door de voordeur onder het teken van de drie gouden ballen, hierdoor noodzakelijk te kennen geeft dat men van plan is een tijdelijk neef- of nichtschap na te streven. Men heeft zich slechts naar binnen begeven in een juwelierswinkel. Er ligt een net, misschien zelfs een deftig karpet op de vloer. Achter de vitrine-toonbanken staan in meestal zwarte costumes de ingetogen bedienden van het soort dat men aantreft in alle juwelierszaken, een weinig melancholiek van oogopslag, hoffelijk, diep doordrongen van de ernst des aardsen levens. Zij spreken u nimmer aan op luide toon en begroeten u met de ontgoochelde blik van een wereldse biechtvader. Indien gij uw nogotie beperkt tot dit gedeelte van het huis van oom, zult gij niets anders ervaren dan wat men ervaart in alle juwelierszaken op aarde. Er zal een stuk fluweel worden ontrold boven op de vitrine. En tegen de flatterende achtergrond van dit zwarte, donkergroene of donkerrode fluweel zal zilver, zullen juwelen ten toon worden gespreid. Alles zal te duur zijn, en de bediende zal het hulpeloze handgebaar maken van hen die reeds op jeugdige leeftijd de smartelijke ontdekking hebben gedaan dat men niet voor een dubbeltje op de eerste rang kan zitten. Slechts als het gaat om verlovingsringen zal zich een weinig warmte leggen over de vitrines, zal het zilver fonkelen, zal een matte glimlach zich leggen rond de manicheeërsmond van de bediende, zal in zijn ogen een even matte gloed verschijnen als hadde hij misschien eens ergens gelezen dat er wellicht nog reden was tot hoop.

Culinaire kindsheid

Wat evenwel ooms huis onderscheidt van alle andere juweliers- en zilverwinkels is dat zich achter in de winkel altijd een deur bevindt met matglas. Indien deze deur geopend zou worden, zou men naar binnen kunnen zien in een somber en opzettelijk een weinig duister gehouden vertrek. Geen deftig of zelfs maar net karpet zou men er op de vloer zien liggen, doch slechts van vele triestige voetstappen vervaald linoleum. Er is een toonbank achter deze deur welke onderverdeeld is met loketjes en schotten en gij zoudt wellicht denken dat gij u vergist had en dat de biechtvaders niet woonden in de voorwinkel maar hier in dit sombere, donkere en vreugdeloze vertrek. Dit vertrek is wat de juwelier van de voorwinkel maakt tot meer dan een handelaar in zilver en juwelen, maakt tot oom, tot pandjesbaas, tot eigenaar van een bank van lening. Aan dit vertrek ontleent oom zijn oom-, en de klant zijn neef- of nichtschap. Want in Engeland vormt het pandjeshuis vrijwel altijd een onderdeel, een luguber postkantoorvormig aanhangsel, van een minder sombere juwelierswinkel in welke laatste nog een vleugje hoop vonkt uit de opalen en de liefde hard ligt te worden in de diamanten.

Wij hebben slechts eens van ons leven een poging gedaan ons het tijdelijk neefschap waardig te tonen van een beroepsoom. Dat was evenwel niet in Londen maar in Kopenhagen, in het midden der dertiger jaren. Tengevolge van een administratieve vergissing was de ons uit Nederland toegezonden kwartaal-toelage zoek geraakt of ergens aan een pen blijven hangen, en waren wij gedurende enige tijd verstoken van wat men in Engeland zo knappig noemt „zichtbare middelen van bestaan". Het was geen tragedie en eigenlijk hebben wij er nogal om moeten lachen. Wij leefden dagen achtereen van melk en brood. Maar het was goede Deense melk en goed Deens bruinbrood, en wij voelden ons wel. En indien wij al eens een enkele keer vonden dat een mens niet leeft van brood alleen, zelfs indien hij er melk bij kan drinken, behoefden wij slechts een van de uitnodigingen te accepteren die wij plachten te ontvangen van Deense zijde, want de Denen zijn het meest gastvrije volk van Europa. Maar op een goede dag liepen wij door Kopenhagen na opnieuw een vergeefs bezoek te hebben gebracht aan het stedelijk girokantoor, en plotseling werden wij rebels toen wij langs Ströget liepen en voorbij het A Porta-restaurant in de Nygade kwamen waar wij dikwijls plachten te eten en waar ons een ober geadopteerd had als zijn culinair kind, hetgeen onder meer inhield dat, als wij met zorg en in ons beste [illegible] onze order geplaatst hadden, deze oudste aller kellners zonder commentaar bediende, niet wat wij besteld hadden, doch wat hij vond dat wij die dag behoorden te eten. Wij hadden plotseling hartstochtelijk genoeg van brood en melk. In onze opstandige geest klapperden gebakken tongen, gerookte palingen en champignonomeletten als banieren van de daken. Wij wilden, wij zouden in ons lievelingsrestaurant bestellen waar [illegible] naar maakten, om [illegible] te en wat het onze culin[illegible] zou behagen ons voor te zetten. En wij namen het koene besluit om tijdelijk neef te worden van een beroepsoom. Wij waren eigenaar van een uitstekend Zwitsers polshorloge en besloten hiermee naar oom te gaan.

De Denen zijn niet slechts de meest gastvrije doch ook de vriendelijkste mensen van Europa. Zij zijn ook gespeend van alle vooroordelen tegen buitenlanders (met uitzondering van de Zweden en, sedert de oorlog, van de Duitsers). Ja, Denen hebben buitenlanders lief. Maar niet oom. Toen wij binnen gegaan waren in zijn somber en weinig lumineus kantoor en ons horloge aan hem voorlegden en in ons beste, maar helaas voor dit doeleinde niet geheel toereikende Deens vroegen, of wij neef mochten worden, antwoordde oom, dat het een mooi horloge was in bijna nieuwe staat, maar dat ooms zich genoopt zagen onderscheid te maken tussen twee geheel uiteenlopende soorten horloges. Daar waren in de eerste plaats, zo vertelde hij ons, horloges die het eigendom vormden van Denen, en in de tweede en geheel andere plaats horloges die toebehoorden aan niet-Denen. En aangezien wij duidelijk niet-Deen waren, moest hij tegenover ons horloge een geheel andere houding aannemen dan tegenover horloges in Deens bezit. Bovendien, zo zei hij streng tot ons die hij voor neef niet wilde, durfde hij wedden dat wij geen kwitantie bij ons hadden waaruit wellicht zou kunnen blijken, dat het horloge ons wettig bezit was. Dat hadden wij inderdaad niet en oom zou zijn weddenschap gewonnen hebben, hadden wij gewed. Het horloge was ons ten geschenke gegeven, stamelden wij, voor ons vertrek naar Kopenhagen. Door onze vader, zeiden wij. Maar de oom die ons voor neef niet wilde, keek ons meewarig aan. „Dat zeggen ze altijd," zei hij en keek werkelijk een weinig bedroefd over het gebrek aan vindingrijkheid bij aspirant-neven. En inwendig briesend gingen wij henen, op weg, meenden wij, naar brood en melk. Doch thuis lag een telegrafische postwissel op ons te wachten en wij hebben toch die dag bij A Porta gegeten wat onze culinaire vader goed voor ons vond. Maar sedertdien zijn de betrekkingen tussen ons en ons polshorloge nooit meer dezelfde geweest. Wij kunnen niet vergeten dat het horloge ons op een kritieke dag van ons leven in de steek heeft gelaten. Het heeft ons belet neef te worden op een dag waarop wij meenden een oom zeer nodig te hebben.

Verzaakte verwantschap

Sedertdien ook hebben wij nimmer meer gepoogd ons te vermaagschappen met een beroepsverwant. En het is een teken van toenemende welvaart, dat vandaag de Engelse „uncles" bezig zijn te verdwijnen. Iedere week geven er pandjeshuizen de geest en beperken voormalige ooms hun zaken tot de voorste helft van hun voorheen twee-ledig bedrijf, vooral in de volkswijken waar men vroeger op zaterdag de vrouwen zich naar het huis met de drie gouden ballen zag spoeden om het zondagskostuum van hun man uit de lommerd te halen. Dat is gelukkig voorbij. Er vindt momenteel een uitgebreid sterven plaats van ooms, maar er is geen weeklagen rond hun sterfbedden.

Onder de „uncles" evenwel die nog steeds in leven zijn en die naast een juweliersbedrijf nog steeds een bank van lening drijven, is er in Londen een die wij ook na zijn verscheiden zullen blijven gedenken in verband met een vreemde gebeurtenis. Het is het in 1782 gevestigde juweliers- en pandjeshuisbedrijf van de firma Vaughans, Jewellers, in The Strand. Bij deze firma is een bediende werkzaam, geheten Charles Sartain, van wie het volgend verhaal afkomstig is voor de waarheid waarvan wij in kunnen staan. Op zekere dag verscheen in het pandjeshuis achter de juwelierswinkel van Vaughans een jonge dame met een groot pakket. Zij opende het laatste en bracht een weelderige bruidsjapon te voorschijn. Zij vroeg aan de bediende, een voorganger van Charles Sartain, of hij bereid was haar een lening te verstrekken met de bruidsjapon als onderpand. De bediende was enigszins verrast door de aard van het aangeboden onderpand maar zag geen redenen om te weigeren. Hij gaf haar de verlangde som gelds en gaf haar de gewone waarschuwing, namelijk dat het onderpand het eigendom zou worden van de bank van lening als het niet opgevraagd werd binnen een jaar en een dag tegen terugbetaling van de geleende som vermeerderd met vijftien procent rente, of als niet na een jaar en een dag de rente betaald en de lening hernieuwd werd.

Precies een jaar later kwam de dame, die zich mevrouw Ricaboni noemde en onder die naam in de boeken van de firma stond, terug, betaalde haar vijftien procent en hernieuwde de lening. Doch zij insisteerde op haar goed recht het onderpand te mogen inspecteren om zich te vergewissen van deszelfs aanwezigheid en goede staat. De doos werd te voorschijn gehaald. Mevrouw Ricaboni streelde zichtbaar bewogen de bruidsjapon, liet een enkele traan, en ging heen, het onderpand achterlatend. Een jaar later keerde zij terug en hetzelfde toneel herhaalde zich. En zo keerde zij jaar-in, jaar-uit, terug, betaalde de vijftien procent rente, bekeek de bruidsjapon, schreide een beetje en ging heen het onderpand achterlatend voor een nieuwe periode van een jaar en een dag.

Bij de firma Vaughans, Jewellers, verdiepten zich zowel directie als personeel in allerlei gissingen omtrent de achtergrond van dit jaarlijks bezoek. De heer Charles Sartain, die zelf mevrouw Ricaboni gedurende de laatste jaren van haar vreemde klandizie meerdere malen persoonlijk te woord had gestaan, was zelf de mening toegedaan dat de echtgenoot van mevrouw Ricaboni wellicht kort na het huwelijk was overleden en dat zijn weduwe verkoos de al te smartelijke herinnering aan het kortstondig geluk ver van huis in bewaring te geven. Anderen meenden dat mevrouw Ricaboni kort na haar huwelijk door haar man in de steek was gelaten en dat zij eens per jaar in het pandjeshuis het geluk kwam herdenken dat zij zo spoedig had moeten derven. Eindelijk kwam het jaar waarin de boekhouding van de firma uitwees dat mevrouw Ricaboni zich niet binnen de wettelijk vastgestelde termijn van een jaar en een dag gemeld had voor het betalen van de rente of het inlossen van het onderpand. Dit betekende dat het onderpand eigendom was geworden van de firma Vaughans. Doch het was na al deze jaren niet langer de moeite waard om de vervaalde en verouderde bruidsjapon te verkopen, en men wilde liever afwachten voor het geval de nu bejaarde dame door ziekte of ongeval verhinderd was geweest haar jaarlijkse pelgrimstocht naar haar verleden te ondernemen. Maar de dame is nooit teruggekomen, en men verwachtte niet langer enige aanwijzing te ontvangen over de achtergrond van haar zonderlinge gedrag.

Doch op zekere dag, enige jaren nadat mevrouw Ricaboni voor het laatst het pandjeshuis had bezocht, ontving de heer Charles Sartain in de voor-winkel bezoek van een oude dame die antiek zilver bracht dat zij wenste te laten repareren. Zij gaf als haar naam „Mevrouw Ricaboni". De heer Sartain herkende deze voor Engeland ongewone naam onmiddellijk en kon er zich niet van weerhouden op te merken dat hij jaren lang een andere „Mevrouw Ricaboni" aan de zaak had gezien. Hij gaf een beschrijving van zijn oude klant en vertelde de tweede mevrouw Ricaboni dat zich in de opslagplaats van het achter de juwelierswinkel gelegen pandjeshuis nog steeds een oude bruidsjapon bevond welke als onderpand was achtergelaten door de eerste mevrouw Ricaboni die jaarlijks het onderpand was komen bezichten, doch reeds sedert enige jaren niets meer van zich had doen horen. Hierop was in de ogen van de tweede mevrouw Ricaboni een harde, triomfantelijke blik verschenen. „Het was mijn zuster," had zij gezegd, „en zij had het recht niet zich mevrouw Ricaboni te noemen. Zij is nooit getrouwd geweest maar was verliefd op de man die mij gehuwd heeft. Zij moet zo zeker geweest zijn van haar zaak dat zij heimelijk een bruidsjapon heeft laten maken." En zij had er aan toegevoegd dat haar zuster al enige jaren dood was en dat de heer Ricaboni vrijwel ter zelfder tijd was overleden.

Hetzelfde toneel herhaalde zich....

Brits expeditie-schip aan Zuidpool uit ijs bevrijd

Londen. — De Britse Admiraliteit heeft bekendgemaakt, dat de „Theron", het schip van de Britse Zuidpoolexpeditie, dat sinds drie weken in de Weddelzee door het ijs was ingesloten, zich heeft weten te bevrijden.

De „Theron" moet binnen zes weken, voor het begin van de winter, de leden en voorraden van de expeditie te Vahsel Bay, aan de kust van Coatsland, aan land brengen, omdat daarna de Weddelzee dichtvriest.

Het merendeel der mannen aan boord van het schip zal te Vahsel Bay de winter doorbrengen. Daarna zullen zij beginnen met het onderzoeken van nog niet in kaart gebrachte streken ter voorbereiding van de voorgenomen tocht te land over de Zuidpool.

Een andere Britse expeditie, georganiseerd door de Royal Society, is al op Coatsland aangekomen.

Onlangs zijn in het Sportfondsenbad te Rotterdam Nationale zwemwedstrijden gehouden ten bate van het Mr. Bierenbroodsportfonds. Geertje Wielema kwam tijdens deze wedstrijden weer voor het eerst sinds lange tijd aan de start en wel op de 100 meter rugslag. Foto: Eerste op dit nummer werd Joke van Alphen (midden); tweede Joke de Korte (links) en derde Geertje Wielema (rechts) de resp. tijden waren 1.12.5; 1.13.8; 1.14.8.

Driemaal een geslaagd gokje

Vrolijk zingend en fluitend verliet een toeschouwer dezer dagen de paardenrennen te Dinard (Frankrijk). Hij had dan ook wel redenen voor een vrolijke bui. Want deze toeschouwer zette 500 franken (of ƒ 5,—) op het paard „Mykette". Het paardje was wel zo goed om te winnen en zorgde er voor, dat de man, die hem vertrouwde, voor zijn 500 frankjes bijna 9000 franken terugkreeg. „Dt is mijn dag", dacht de Fransman en hij deponeerde het hele pas gewonnen bedrag op het paard „Belle Rina". Ook „Belle Rina" stelde hem niet teleur, liet al de andere deelnemende dieren in de race achter zich en de geluksvogel kon aan het bureau van de „Toto" ruim frs 100.000 incasseren. En toen zou hij het geluk niet meer tarten? Dat deed deze Fransman juist wèl. Met dat hele pak francs stond hij even later weer voor het loket en stelde vast, dat in de volgende race het paard „Medjid" moest winnen en prompt was dit dier wel zo vriendelijk. Het was voor de Toto-officials maar goed, dat het de laatste race was, want nu verliet de man, die zijn dag had, „slechts" met ruim een miljard francs de rennen.

Blida (Algerije). - Twee Franse militaire toestellen zijn vandaag boven Mouzaiaville, in Algerije, tegen elkaar gebotst. Zes mensen verloren het leven; vier andere inzittenden stelden zich per valscherm in veiligheid.

TOM POES en het slaag-systeem

2439 — De wenssteen, die heer Bommel zo driftig over zijn schouder had gegooid, suisde met een fraaie boog door de lucht in de richting van een aanzienlijk herenhuis, dat daar toevallig stond. Met luid gerinkel beukte het stuk kwarts door een spiegelruit en verdween uit het gezicht.

„W-wat was dat?" vroeg heer Ollie, zich geschrokken omdraaiend.

„Moeilijkheden," zei Tom Poes. „U hebt een raam ingegooid!".

„Ook dat nog!" stamelde heer Bommel gebroken. Hij staarde verwezen naar het hoofd van de huiseigenaar, dat nu schreeuwend aan het venster verscheen.

„Wat heet dat?" loeide het hoofd. „Het is ja een schandaal! Kan men dan niet eenmaal rustig in zijn eigen gemoedelijke kamer zitten?"

„Het is een vergissing!" legde Tom uit.

„Een misverstand", voegde heer Ollie er ongelukkig aan toe.

„Het is een gelukssteen. U weet wel. Maar hij brengt ongeluk aan. En daarom wilde ik hem liever kwijt en daarom gooide ik hem een beetje weg!"

Het hoofd werd met een dof geloei teruggetrokken en even later stormde de eignaar de woning uit.

„Een beetje wegwerpen, wat?" brulde hij, zijn jas uittrekkend. „Dat is ja ietwat mooies! Ik zal U manieren leren! Ik zal U de kop beuken. Ik zal U tonen hoe men stenen smijt!"

„Kalm toch!" riep heer Bommel handenwringend. „Laten we deze zaak toch als lieden van stand regelen! Ik zal U de schade vergoeden!"

Maar de ander luisterde niet naar goede woorden. Hij had het verslagen groepje nu bijna bereikt en het zag er naar uit, dat hij heer Olle te lijf zou gaan......

Dulles: Latijns Amerika weerstaat rode infiltratie beter dan elk ander gebied waar ook ter wereld

Washington. — John Foster Dulles heeft te Washington op een persconferentie gezegd van mening te zijn, dat de dreiging van communistische infiltratie in Latijns-Amerika beter in bedwang wordt gehouden dan in bijna elk ander gebied ter wereld. Hij zeide dit op een vraag naar aanleiding van een aanbod van premier Boelganin van Rusland om de economische en diplomatieke banden tussen de Sovjet-Unie en de Latijnsamerikaanse landen te verstevigen.

Dulles merkte op, dat de Verenigde Staten niets als vaststaand aannemen en dat er allicht altijd een element van gevaar op het Westelijk Halfrond bestaat. Nochtans wordt dit gevaar in Latijns Amerika meer bedwongen, dank zij goeddeels de aanvaarding van de „leer van Caracas", dat de beheersing van politieke instellingen door het internationale communisme in een staat beschouwd zou worden als een bedreiging van de vrede en veiligheid van het gehele halfrond. Deze leer, aldus Dulles, had in zeer grote mate geleid tot de omverwerping van de communistische regering in Guatemala en zij vormt een zeer ernstige hinderpaal voor het streven der communisten op het Westelijke halfrond.

Dulles deelde op de persconferentie verder mede, dat op de besprekingen tussen Eden en Eisenhower de volgende week vermoedelijk gesproken zal worden over de door de drie grote Westelijke mogendheden te volgen gedragslijn in geval van agressie door een der partijen betrokken in het Arabisch-Israëlisch geschil.

De Verenigde Staten zouden blijven onderhandelen voor vreedzame regelingen met de Chinese communisten ondanks de verscherpte communistische bombardementen van Quemoy en Matsoe tegenover Formosa. De Verenigde Staten zouden geduld en volharding beoefenen in hun streven om communistisch China ertoe te krijgen Formosa te betrekken in een verklaring om af te zien van gewapend geweld.

Wat de besprekingen met Eden betreft, zeide Dulles ook te verwachten, dat gesproken zal worden over een internationale overeenkomst inzake het toezicht op, maar niet verbod van proefnemingen met de waterstofbom.

Prins Bernhard bezoekt Eisenhower

Washington. — Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden, die op het ogenblik in Washington vertoeft voor een niet-officieel bezoek van drie dagen, heeft onlangs president Eisenhower in het Witte Huis bezocht. Bij het gesprek was ook mevr. Eisenhower aanwezig. Het gesprek duurde anderhalf uur, drie maal zo lang als aanvankelijk de bedoeling was.

Tegenover de pers zeide de Prins, dat alleen maar over particuliere dingen gesproken was. Hij zeide, dat naar zijn mening president Eisenhower er zeer goed uitzag.

Gevaarlijke drukte in de lucht boven de Ver. Staten

Washington. — Per dag doen zich in de Verenigde Staten gemiddeld vier gevallen voor waarbij passagiersvliegtuigen slechts op het laatste ogenblik een botsing kunnen voorkomen. In een van elke vier gevallen kruisen de vliegtuigen elkaar dan op minder dan 35 meter afstand.

Dit is verklaard in een verslag van een speciale Amerikaanse regeringscommissie over de drukte van het luchtverkeeer in de Verenigde Staten. De commissie is tot de slotsom gekomen, dat een critiek punt bereikt is en dat een deskundige moet worden aangewezen om een diepgaande studie te maken van het vraagstuk dat het steeds drukker wordende luchtverkeer vormt.

Tante Pos vindt het wel!

De familie Broer, Heemskerckstraat 16 te Roosendaal ontving dezer dagen een brief uit West Berlijn, die ongeveer een maand onderweg was geweest. De jongen die de brief (een bedankje voor het aangenaam verpozen in Roosendaal) stuurde, had namelijk op de enveloppe de plaatsnaam vergeten. De post stuurde de brief naar nagenoeg alle plaatsen in ons land, waarvan ze wist dat er een Jacob van Heemskerckstraat bestond. De familie Broer schreef op haar beurt een dankschrijven aan de PTT, want de post was het tenslotte die er voor zorgde, dat het „bedankje" op zijn plaats kwam, de displaced brief en de displaced person (de achtjarige Jürgen Seyffert) ten spijt.

Tussen neus en lippen

„Klankbeeld"

Een cynische buurman van juwelier Domenico Bottoglieri werd achterdochtig toen enige lieden luidkeels liederen ten beste garen op de hoek van de straat. De buurman waarschuwde de politie, die ontdekte dat het paar met de guitaar en de rauwe stemmen probeerden de geluiden te overstemmen die twee maats maakten bij hun pogingen de juwelierszaak binnen te dringen. De politie arresteerde de twee zangers, maar de twee ongewenste klanten ontsnapten.

Vrouwen omgezwaaid

De Britse autoriteiten in Kenya hebben hun strijd tegen de Mau Mau-terroristen gewonnen — tenminste voor zover het de vrouwen betreft. Eens de ruggegraat van de „heilige oorlog" van de Mau Mau, beginnen de vrouwelijke stamleden nu duidelijk op de hand te komen van de regering, terwijl veiligheidstroepen doorgaan met de terroristen uit te schakelen. De vrouwen gebruiken de tournee van miss Joan Whittington, directrice van de overzeese afdeling van het Britse Rode Kruis, als een aanleiding om hun gewijzigde houding te demonstreren. Vrouwen die een jaar geleden nog hun manvolk ophitsten op het oorlogspad te gaan om Europeanen te vermoorden, bereiden miss Whittington thans een enthousiast welkom, waar en wanneer zij ook maar in een van hun dorpen verschijnt. Juichend en zingend verdringen de vrouwen zich om haar auto en werpen haar bloemen toe.

Districtscommissarissen zeggen dat de mensen van het Rode Kruis wonderen hebben verricht om de vrouwen aan de kant van de wet te krijgen. Terwijl de terroristen iedere week zeer verliezen lijden, zijn de vrouwen tot de conclusie gekomen aan welke zijde hun boterham belegd is. Vorige maand nog hebben de veiligheidstroepen 140 terroristen gedood, 113 gevangenen gemaakt en de overgave van 58 man geaccepteerd.

Liegen en stelen

De medicijnman van de trotse Miccosukee-Indianen — een stam van de Seminoles, Florida — heeft zijn zoon Jimmie Billie naar Washington gestuurd met de opdracht daar onderhandelingen te voeren over onbeperkte souvereiniteit van de stam, opdat de jonge Miccosukees niet gedwongen zullen worden scholen te bezoeken, waar zij van de blanke kinderen leren „liegen en stelen". De medicijnman, de 70-jarige Ingraham Billie, die een grote macht uitoefent over de 500 Miccosukees, zei, dat de Seminoles zich liever diep in de „Everglades"-moerassen zouden terugtrekken, dan hun kinderen naar de scholen van de bleekgezichten te sturen. „Wij leren onze kinderen liever onze eigen levenswijze", aldus de oude Billie. De zeer onafhankelijke Miccosukees, die niets willen weten van de reservaten, zoals die voor andere Seminole-Indianen bestemd zijn, eisen geheel Zuid-Florida beneden het grote cypressenmoeras als hun eigen land op met uitzondering van Miami, dat zij blijkbaar reeds te verdorven vinden. De stam woont in kleine dorpen langs het zogenaamde Tamiami Trail. De toorn van de Miccosukees is onlangs opgewekt door een geschil met het schoolbestuur van Dade County, dat gedreigd heeft een inspecteur van de commissie tegen schoolverzuim naar de Everglades te sturen om alle Seminole-kinderen te registreren.

Landhuis

Ex-koning Zog van Albanië heeft onlangs, na een stille strijd van vier jaar met vandalen, zijn landhuis op Long Island moeten verkopen. De exkoning kocht het 60 kamers tellend huis in 1951 voor 105,000 dollar aan ongeslepen diamanten, maar woonde er geen dag in. De verbannen monarch verkocht het voormalige miniatuur-paleis en de bijbehorende gebieden aan een zekere Christie uit Syosset (staat New York) voor een onbekend bedrag. De advocaat van Zog, Boris Komar, verklaarde dat de ex-koning meer dan 4000 dollar had gespendeerd in een, overigens weinig succesvolle, poging om het huis te repareren. Vandalen hebben in de loop der jaren een groot aantal van de ruiten van het landhuis vernield en verschillende beelden weggenomen.

Keizerlijke bestelling

Haile Selassie, de keizer van Ethiopië, schijnt dol te zijn op kerstcake. Voor de afgelopen feestdagen bestelde hij in Rosenheim (West-Duitsland) maar liefst 400 kilo. De plaatselijke fabriek moest vijf en dertig bakkers aanwerven om de order in één dag te kunnen afwerken.

ARABESKE — IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

27

Ik geloof niet, dat ik er ver naast ben, wanneer ik zeg dat alleen de gedachte aan de onvereffende rekening met Mikailian het mij mogelijk heeft gemaakt in leven te blijven onder omstandigheden, die me anders de knock out zouden hebben gegeven. Wanneer aan het eind van een lange werkdag onze opzichters met lange leren zwepen ons bewezen dat we nog wel kracht konden opbrengen voor het vellen van een nieuwe boom, dan stelde ik mij voor, dat ik Mikailians gezicht in de stam zag.... Zó kon ik het tenminste volhouden!"

Peinzend liet Gérard de vingers langs de voet van zijn wijnglas glijden. Toen hij opzag naar zijn gast, stond zijn gezicht zeer ernstig.

„Ik behoef niet te herhalen, Helmstra, dat je hier welkom bent en dat het ons een genoegen zal doen, wanneer je hier blijft zolang je dat wenst. Maar je moet ons buiten je plannen laten, waar het zaken betreft, die buiten de wet vallen. De Zwitserse politie heeft ons, hoewel we Fransen zijn en dus tot de oorlogvoerenden behoorden, in 1942 toegestaan weer in Lugano te komen wonen.... daartegenover hebben wij beloofd ons voortaan te zullen onthouden van illegale daden. Onze veroordeling in Holland en de jaren, die we na onze gevangenschap in dit vredige oord hebben doorgebracht, hebben onze levensbeschouwing radicaal veranderd. Je weet, dat we over een groot bedrag beschikten, dat we ons hadden toegeëigend uit de kassen van Duitse banken. We dachten daarmee de erfvijand van ons land nadeel te berokkenen. Welnu, we zijn van die dwaling genezen en we hebben een zeer substantiële som anoniem aan de Franse staat geschonken als bijdrage in de wederopbouw. We hebben met ons verleden afgedaan. Niet alleen voelen wij ons moreel verplicht tegenover de Zwitserse autoriteiten in het rechte spoor te blijven, maar bovendien bestaat er bij ons niet de minste behoefte ons op Mikailian te wreken. Ik vertrouw, dat je dit zult begrijpen... En nu wilde ik je iets voorstellen. Je ziet er ziek en afgetobd uit. Je begint op een leeftijd te komen, waarop anderen aan een welverdiende rust gaan denken. Waarom zou ook jij het oude leven niet de rug toekeren en als derde man het rustige bestaan verder met ons delen? Zonder de kans te lopen, dat er op een kwade dag de hand op je schouder wordt gelegd, die een einde maakt aan je vrijheid?"

Helmstra schoof zijn dessertbord terzijde en stak een sigaret op. Hij nam er de tijd voor. Eindelijk wendde hij zich tot zijn gastheer.

„Beste Gérard en Eugène. Denk niet dat ik jullie standpunt niet zou begrijpen of billijken. Maar ik kan het niet delen! Sedert mijn jeugd ben ik een rollende steen geweest. Dat zit me in het bloed. Ik stam af van een oud geslacht van Friese strandjutters, die me een door niets te weerhouden drang naar avonturen hebben nagelaten. Ik heb die drang gevolgd en mezelf gevormd tot een perfect instrument voor het gevaarlijke beroep, dat me van het ene werelddeel naar het andere drijft. Altijd vooraan, altijd bij de stoottroepen... Kunnen jullie je mij voorstellen als een eerzaam villabewoner, die 's morgens de kippen voert en 's avonds de bloemen begiet? Voor mij is er geen plaats meer in het rustige milieu van de brave burgervaders, die hun behoefte aan schokkende belevenissen reeds ruimschoots bevredigd achten als ze een griezelfilm hebben gezien of een dwaze detectiveroman hebben gelezen.... Neen, een rollende steen als ik vindt pas rust, wanneer hij zich verbrijzelt tegen een nog hardere rots".

Er volgde een lange stilte. Toen hernam Helmstra:

„Ik zal jullie niet inlichten over mijn plan ten aanzien van Mikailian. Trouwens ik overzie nog niet precies hoe ik het zal aanvatten. Maar ik heb me stellig voorgenomen met die verrader af te rekenen en ik zal niet rusten voor dat is geheurd".

Terwijl de Lente voortschreed op haar tocht naar het Noorden, Lugano en omgeving onder een kleed van rozen bedolven achterlatend, herstelde Helmstra zich van de ontberingen. Hij schreef en ontving vele brieven en vertoonde steeds meer gelijkenis met de onwrikbare, koele en zelfbewuste Fries, die hij vroeger was geweest. Hij trainde zich door het maken van lange wandelingen in de bergen, zwom dagelijks in het meer en op een dag in het eind van April 1949, terwijl de zachte geuren van duizenden bloemen de Piazza Santa Marina vulden, snoof hij voor het laatst de frisse avondkoelte in de tuin van zijn vrienden diep op en nam hij, gepakt en gezakt, afscheid. Hij vertrok met de nachttrein naar het Noorden en zijn reisbiljet was afgegeven naar Amsterdam.

Einde van het eerste deel.

DEEL II

De verklaring van de Arabeske

I

In dakgoot der woning van zijn moeder, ergens achter de Brouwersgracht in Amsterdam zat in het zomerse zonnetje van de laatste [illegible] in 1949 iedere middag een man van middelbare leeftijd zich te koesteren. Zijn intieme vrienden noemden hem de Baron, maar officieel stond hij bij de burgerlijke stand ingeschreven als Jacob Ketel.

Het liefst leunde hij met de rug tegen het dakvenplat, dat de commensaal van zijn moeder met meer goede wil dan vakmanschap in [illegible] had gezet. Achter dat beschot hoorde je alleen vogelgeluiden en ritselende bewegingen, die de een gevoel van gezelligheid gaven in de eenzaamheid hier boven. De benen liet Jacob lui over de goot rand bengelen, terwijl hij van tijd tot tijd de tenen in zijn kousenvoeten kromde en spande, blij dat zijn [illegible] eens goed konden uitrusten van het tippelen over de stoffige wegen van Zuid-België en Noord-Frankrijk. Met een tevreden gezicht rolde hij ontelbare sigaretten.

(Wordt vervolgd)

SPIJKER oude glorie der Nederlandse auto-industrie

Gebr. Spijker bouwers van de Gouden Koets

(Van een correspondent in Amsterdam)

Het bejaarde Fokkervliegtuigje F VII A, dat na een lange afwezigheid onlangs met veel vreugde op Schiphol begroet en ontvangen is, mag men tot de eerstelingen van de vaderlandse vliegtuigindustrie rekenen. Voordat Fokker echter met zijn roemruchte vliegtuigen de wereld veroverde, was er een episode die, wat de vliegtuigbouw in ons land aangaat, geschreven is door de N.V. Nederlandse Automobiel- en Vliegtuigenfabriek „Trompenburg" aan de Amsteldijk in Amsterdam, een fabriek die in 1870 werd opgericht door de gebroeders Hendrik en Jacob Spijker. Zij hebben het zelf niet meer beleefd, dat hun fabriek tijdens de eerste wereldoorlog vliegtuigen leverde aan de Nederlandse regering, waaronder 56 zeer bruikbare Spijkerlestoestellen. Aan de Amsteldijk, waar thans een papierfabriek gevestigd is, en aan de Stadhouderskade is ook vóór de eerste wereldoorlog geschiedenis gemaakt door de twee fantasierijke gebroeders: de geschiedenis van de welhaast legendarische Spijker-automobiel.

Hoezeer de twee Spijkers ook fantasten waren, hoe wankel soms het bestaan van hun fabriek, men moest toegeven, dat zij een geniale aanleg bezaten en auto's construeerden die ook thans nog, sputterend en knallend, bij tijd en wijle de wegen berijden. In Engeland, waar jaarlijks een race met historische auto's gereden wordt, zijn oude Spijkers nog steeds een geliefd bezit. Ook in Nederland treft men nog enige exemplaren aan met hun karakteristieke uiterlijk en hun gedegen constructie.

In „Het Dafblad" verhaalt Frans Habnit over de bewogen levensloop van de Spijker Automobielfabriek. Wij willen hier enige feiten aan zijn relaas ontlenen.

Hendrik en Jacob Spijker richtten in 1870 een koetswerkenfabriek op aan de Stadhouderskade. Hun faam verbreidde zich spoedig en zij kregen dan ook de opdracht de Gouden Koets te bouwen, die de Amsterdamse burgerij Koningin Wilhelmina wilde aanbieden ter gelegenheid van Haar troonsbestijging in 1898. Nog steeds zet dit prachtige rijtuig aan elke Prinsjesdag luister bij. Toen de automobiel de wereld in gevaar ging brengen, zagen de twee broers hun kansen schoon. Men kan zich afvragen waar zij in betrekkelijk korte tijd hun kennis van het toen vreemdsoortige verschijnsel auto vandaan hebben gehaald, maar uit hun nieuwe fabriek aan de Amsteldijk reed op een goede morgen in 1902 een glanzend voertuig, aangedreven door een zescylindermotor, de eerste zescylinder-motor ter wereld. Ook in andere opzichten was de auto van Hendrik en Jacob, de nieuwelingen in het jonge vak, haar tijd vooruit, ofschoon...... er nog foutjes aan kleefden. Bekend is namelijk dat Jacobus Spijker zo opgetogen was over zijn schepping dat hij veelvuldig een ritje ging maken. Maar steevast werd de fabriek opgebeld met de mededeling dat Jacob ergens in het land stond met verbrande remmen. Of men hem en zijn wagen maar even wilde halen. Enige monteurs waren speciaal voor het verhelpen van dit euvel aangesteld.

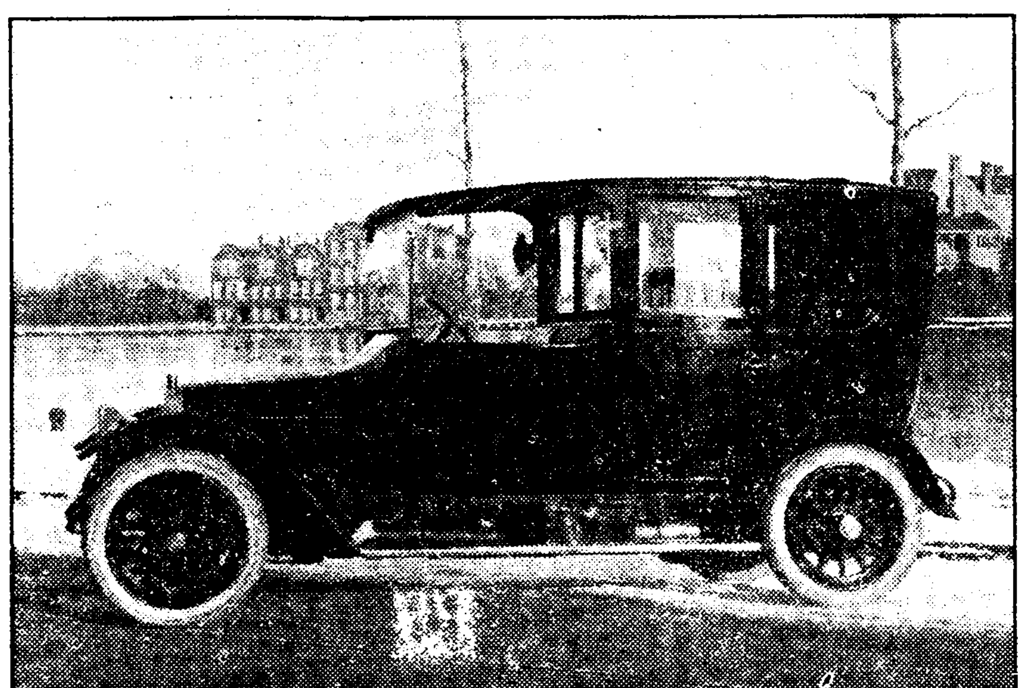
Bij dat veel-belovende begin is het niet gebleven. Er kwamen nieuwe automobielen gereed, ditmaal met een viercylinder-motor. En ofschoon de eerste voertuigen om de paar kilometer verse olie behoefden, vielen ze in de smaak. Driehonderdvijftig man werkten hard, de vernuftige gebroeders kregen schitterende invallen en de Nederlandse automobielindustrie werd in de wereld benijd en bewonderd vanwege haar uitstekende produkten. De later bij Fokker **bekend geworden ir. B. Stephan weet** nog te vertellen hoe hij als 17-jarig broekje bij „Trompenburg" aan de Amsteldijk aan de slag ging. Hoe op de Salon de l'Automobile in 1905 te Parijs en op de Olympiashow in Londen de deskundige en snobistische bezoekers verbaasd waren over de „Spijker".

Met de vooruitstrevendheid, die aan de twee Amsterdammers eigen was, besloten zij in 1906 in te schrijven voor de „heuvelklim" die indertijd grote belangstelling trok bij het Engelse publiek. Tot grote wanhoop van alle overige deelnemers regende het die dag. Voor de Nederlanders bleek dat geenszins een bezwaar te zijn, want zij waren de enigen die de top van de heuvel bereikten. De anderen hadden het op de gladde, modderige weg niet kunnen bolwerken. Heel Engeland stond verbaasd over deze prestatie. En die verbazing zou nog toenemen toen even later een wedstrijd uitgeschreven werd voor de auto die de kleinste stofwolken veroorzaakte. In die dagen immers waren stofwolken net zo onafscheidelijk met een auto verbonden als haar schaduw, tot grote ergernis van allen die niet in een auto reden. Hendrik Spijker wist er wel wat op en won de eerste prijs. Niet veel later zag men in Londen vele Spijker-taxi's rijden en zag men rijke particulieren in een deftige automobiel van Nederlandse oorsprong.

De zaken begonnen zich voor de twee broers uiterst gunstig te ontwikkelen. Het jaar 1907 bracht evenwel een grote tegenslag. Hendrik Spijker verongelukte bij de ondergang van het schip „Berlin" voor Hoek van Holland. Hendrik was van de twee broers ongetwijfeld de meest begaafde.

Maar voordat het met de activiteiten ten einde liep, is er een glorieuze

DE EERSTE ZES-CYLINDER

Langs de Amstel prijkt in alle ouderwetse glorie een Spijker-auto van het model „Phaeton". Onze aan stroomlijn gewende ogen kunnen nog steeds met een zeker behagen naar het statige koetswerk zien.

gebeurtenis geweest die Nederland en veel van de overige wereld lang in spanning heeft gehouden. Het was de betrouwbaarheidsrit Peking-Parijs in 1907, georganiseerd door het Parijse blad „Le Matin". De betrouwbaarheid is in een enkel opzicht wel geweld aan gedaan door de avonturier Godard, die de chauffeur was van de deelnemende Spijker-auto. Voordien had hij in zijn levensonderhoud voorzien door op kermissen wilde toeren uit te halen op zijn geleende motorfiets. Hij kwam echter naar Amsterdam om zich aan te melden als chauffeur voor de zware, 13.000 km lange tocht. **Hij reed een paar rondjes om zich met de „Spijker" vertrouwd te maken, gaf brutaalweg opdracht de** kleuren van de Franse vlag op de wagen aan te brengen, monsterde de uitrusting, die hij meekreeg en wilde vertrekken. Maar Jacob Spijker kwam nog net op tijd om de kleuren in een Nederlandse volgorde te laten brengen. Voordat Godard Amsterdam verliet, kreeg hij nog een partij splinternieuwe banden los bij Leonard Lang aan de Stadhouderskade op rekening van Jacob Spijker.

Onderweg naar de boot in Marseille verkocht hij de helft van zijn uitrusting om voor de afvaart enige fuifjes te kunnen geven.

Hij seinde nog naar Amsterdam om wat meer geld te vragen, maar Jacob Spijker had meer dan genoeg van de Franse vrijbuiter en zette alle betalingen stop.

Toch wist Godard een scheepvaartmij te bepraten en wederom op kosten van Jacob Spijker arriveerde hij uiteindelijk in Peking. Zonder een cent en nu ook zonder reserve-onderdelen. Op deze startplaats waren tenslotte nog maar vier andere deelnemers overgebleven, een snelle Itala van Prins Borghese, twee De Dion Boutons en een driewieler Contal. Toch wist Godard bij het Nederlandse consulaat weer enige duizenden guldens te bemachtigen. Op 10 juli startten de vijf. Een schier eindeloze rit door de onmetelijke Gobiwoestijn, door het uitgestrekte Siberië naar Moskou volgde. Ineens kwam er in Amsterdam het bericht dat Godard met „panne" zat bij Irkoetsk in de omgeving van het Baikalmeer. Jacob Spijker had bewondering gekregen voor de roekeloze Fransman, die onvervaard door China en de Gobi-woestijn, door Siberië was getrokken en nu door een dom ongeval vast zat. Ir. B. Stephan was toen nog een 21-jarige student, die bij Spijker handige dingen had gedaan. Of die even naar het woelige, tsaristische Rusland wilde gaan om de helpende hand te bieden, vroeg Jacob Spijker. Met kisten vol onderdelen vertrok Stephan, ambitieus, technisch onderlegd en met een flair die alle moeilijkheden wist te overwinnen.

Na een bewogen tocht kwam hij een lakonieke Godard ergens in het verraderlijke steppengebied ter hoogte van Omsk tegen. De Fransman had het intussen klaar gespeeld een persoon te vinden die meer dan normale kennis van de techniek bezat en kans zag met beperkte middelen een moeilijke reparatie te verrichten. Dus kon Godard weer verder gaan met uit elke plaats waar hij kwam een briefkaart naar Nederland te sturen. De heer Stephan inspecteerde de wagen grondig en klom vervolgens naast de bestuurder om een harde achtervolging in te zetten op de vier andere wagens, die inmiddels een grote voorsprong hadden genomen. Zij reden bijna dag en nacht door Rusland. Toen het carbid van de lampen verbruikt was, ging Stephan met een witte handdoek op zijn rug in het donker vooruit om de weg vrij te maken voor de „Spijker". In de dorpjes en stadjes baarden zij steeds groot opzien met het lawaaierige monster. De schrik voor het knallende voertuig veranderde wel eens in vijandigheid en met karabijn- en pistoolschoten in de lucht moesten zij zich soms van woedende Russen ontdoen.

De avonturen die het tweetal beleefde zijn talrijk, vaak hachelijk en achteraf soms zeer vermakelijk. Op een stille landweg vonden zij, om maar iets te noemen, ergens een wildvreemde en krijsende baby. In het eerstvolgende dorp wist niemand van het wicht en iedereen schrok als de twee westerlingen vroegen om de ouders van het kind te zoeken. Toen Godard en Stephan ten laatste de pope van het dorp zagen staan, reden zij in topsnelheid naar hem toe, drukten hem stevig de baby in zijn arm en snelden weg achter een gordijn van stof en lawaai.

Als tweede zijn zij uiteindelijk met hun auto in Parijs aangekomen.

Het succes was daverend, doch met de zaken in Amsterdam ging het geleidelijk minder goed. Jacob Spijker kreeg op de vergadering van aandeelhouders op 25 september 1907 zijn ontslag. De vennootschap ging zeven maanden later failliet. Voor Jacob Spijker betekende dit het einde van zijn loopbaan.

De fabriek echter werd op 8 augustus 1908 nieuw leven ingeblazen. De nieuwe directeuren legden de nodige zakelijkheid aan de dag en met de erfenis van de Spijkers aan technisch inzicht en bekendheid in de wereld slaagden zij er in een jaarproduktie van tweehonderd wagens te bereiken. Voor het rendabel houden van de fabriek bleek dit op de duur onvoldoende, te meer daar aan de „Spijkers" een dusdanig omslachtige en grondige arbeid moest worden besteed dat de winsten te klein bleven. Maar de auto's die afgeleverd werden konden de toets van de kritiek dan ook in elk opzicht doorstaan.

Bij de overschakeling op de vliegtuigbouw in de eerste wereldoorlog beleefde men een grote opleving, maar de slechte tijd die daarop volgde bleek ook voor de industrie op „Trompenburg" funest. Nog bleef de faam van de „Spijker" door het breken van enige records groot, maar in juli 1927 ontbraken verder de middelen en kwam voorgoed het einde van de Spijker-automobielfabriek.

De „Spijker" waarmee de avontuurlijke Fransman Godard in 1907 de wedstrijd Peking—Parijs reed werd ergens in Rusland opgewacht door een bewonderend bestuur van de Moskouse Autoclub. Men ziet met welk een verzorgde nonchalance chauffeur Godard op de motorkap heeft plaats genomen. Wat bescheidener achter de Moskoviet met het baardje staat de Nederlandse technicus ir. B. Stephan, die Godard halverwege zijn tocht te hulp was gesneld.

In West-Nederland ondervond het verkeer grote moeilijkheden door de zware sneeuwval. Vóóral in de omgeving van Haarlem „was er geen doorkomen aan". Kris kras over de weg stonden de auto's, die de strijd hadden moeten staken. En dan maar met vereende krachten proberen om de zaak weer vlot te krijgen! Meestal te vergeefs; tien meter verder zat hij weer vast.

DOSTOJEWSKY in zijn brieven

Noodlijdende profeet

Er is onlangs een bundel brieven van Dostojewsky in de Duitse vertaling van Karl Noetzel verschenen. Er is een keuze gemaakt uit alle perioden van zijn leven: zijn jeugd, verbanning, de Petersburgse periode, het buitenland en tenslotte de in faam en betrekkelijke welstand doorgebrachte tijd beurtelings in Petersburg en op Staraja Russa. Vooral uit deze laatste tijd zijn er enkele interessante brieven opgenomen die men niet aantreft in de driedelige sovjet-uitgave van 1934 (het vierde deel met brieven uit zijn laatste vier levensjaren is nooit verschenen) noch ook in de bundel documenten en biografisch materiaal verzorgd door Strachow en Miller in 1883. Noetzel heeft geen brieven van de schrijver aan zijn vrouw opgenomen zodat men in zijn keuze niet het meest intieme en „huiselijke" portret van Dostojewsky vindt en vooral ook bijvoorbeeld weinig ervaart van zijn speelwoede die hij uitleefde in de West-Duitse steden. Met dat al geeft de onderhavige bundel toch in vele opzichten het beeld dat uit iedere brievenverzameling van Dostojewsky tot ons komt.

Dat wil zeggen dat zij ons in de eerste plaats een blik geeft op alle zorgen en marge van zijn werk. Een „diepzinnige" Dostojewsky komt ons uit de bundel slechts sporadisch tegemoet. Hij doet zich in het overgrote deel van zijn brieven kennen als een uiterst gesloten natuur en hij schrijft over praktisch niets anders dan over de noden en wisselvalligheden van de dag. Men moet hierbij overigens voor ogen houden dat hij niet gelooft in schriftelijke contacten, te meer echter in schriftelijke kortsluitingen die naar zijn mening gemakkelijk kunnen leiden tot een jarenlang zinloos heen en weer schrijven waarvoor de hemel hem behoede. Vandaar dat hij, zoals hij in een brief uit 1878 schreef, zeer gaarne brieven ontvangt, maar het zelf absoluut niet klaar speelt zich in een brief uit te spreken. „Als ik eenmaal de hel zal binnentreden" — spot hij — „zal het zeker mijn lot zijn omwille van mijn zonden dag aan dag een dozijn brieven te schrijven."

Een thema dat zich in zijn correspondentie voortdurend naar voren dringt is zijn bittere geldnood. Wij zien hem links en rechts lenen, verzoeken om voorschotten en aan zijn romans werken met de duivel op zijn hielen om de leningen weer te kunnen terugbetalen en de voorschotten in te lopen. Bij al deze precaire briefschrijverij levert hij zich uit: hij zegt met alle openhartigheid waar de zaken op staan — dat hij bijvoorbeeld met vrouw en kind in een hotel ergens in Europa gevangen zit, niet in staat om wat dan ook te kunnen betalen. Het is deze eerlijkheid die dergelijke brieven vrijkopen van elke vorm van kruiperij. Het is begrijpelijk dat de schrijver er onder dergelijke omstandigheden soms na aan toe was zijn werk te vervloeken, te meer waar hij aan de uitvoering van zijn ideeën zulke hoge eisen stelde dat hij soms tot tien keer opnieuw begon en er niet voor terugschrok honderden bladzijden te verscheuren. Men treft in zijn brieven aan Majkow en Strachow vooral ook precieuze opmerkingen aan over zijn „realisme". Zo bijvoorbeeld dat hij zich niet als iedere rechtgeaarde realist of naturalist documenteert over de doorsneeverschijnselen maar integendeel over verschijnselen die sommigen wellicht fantastisch en uitzonderlijk willen noemen maar die voor hem het wezen van de toenmalige Russische realiteit uitdrukten: verschijnselen van atheïsme, terrorisme maar ook van christelijke heldhaftigheid.

In de laatste jaren van zijn leven zag Dostojewsky het als zijn plicht geregeld te schrijven aan mensen die hij nauwelijks kende. Men weet dat talrijke jongeren hem hun noden voorlegden. Zijn woord gold nauwelijks minder dan het woord van een profeet. Het is usance in de kritiek hierover nogal denigrerend te spreken. Dostojewsky zou zich deze profetenrol gaarne laten aanleunen te meer daar zijn leven vroeger in vele opzichten een miskend leven was geweest.

De brieven die hij echter aan verschillende jonge mensen schreef spreken een andere taal.

Er is geen sprake van een rol of van pedanterie maar integendeel is er vaak radeloosheid tegenover de voorgelegde problemen en onomwonden eerlijkheid. „U gelooft" — schrijft hij aan een jonge vrouw in 1877 — „dat ik tot de mensen behoor die zielen verlossen en leed verdrijven? Velen schrijven mij dat — ik weet echter heel zeker dat ik veeleer het vermogen heb om teleur te stellen en afkeer te wekken. Ik ben geen meester in het troosten al heb ik het soms ook geprobeerd. Vele mensen hebben echter alleen maar de behoefte in slaap te worden gewiegd". Aan een studente schrijft hij in 1880, een jaar voor zijn dood: „U schrijft dat men u het geloof in Christus ontnomen hebt. Maar waarom hebt u zich nooit afgevraagd wat dat voor mensen zijn die Christus verloochenen? Dat wil zeggen: ik vraag niet of ze goed of slecht zijn maar veeleer wat zij eigenlijk zelf van Zijn wezen, van Christus weten? Of u mij gelooft of niet, maar als men „Hem" maar een klein beetje leert kennen dan ervaart men Hem als een zeer bijzonder wezen, geenszins als een eenvoudig schepsel dat op één voet staat met de voortreffelijkste en beste mensen. In de tweede plaats: de mensen waarover u spreekt hebben een bepaald lichtzinnig geweten waar het Christus betreft en zij menen iedere wetens[chap]pelijke grond voor hun loochening kunnen ontberen. Zij loochenen louter en alleen op grond van persoonlijk verstand. Maar is hun verstand klaar is hun hart verlicht weer, ik wil daarmee niet zeggen het slechte mensen zijn, zij zijn maar aangestoken door de ziek[te]trek die de hele Russische in[telligent]sia kenmerkt, dat wil zeggen dragen zich tegenover deze met een lichtzinnigheid en een overschatting die zelfs bij de ste[rkste] geesten in Europa nooit in het is opgekomen en hebben een fen[omi]nale onwetendheid ten aanzien dat waarover zij oordelen. Deze wegingen zouden u, lijkt me, in loochening al wat huiveriger maken"......

Deze uitspraak over de Russische intelligentsia heeft ook nu nog niets aan zijn actualiteit ingeboet.

Fjodor M. Dostojewsky. Briefe 18..-1881. Übertragen von Karl No[etzel]. Wiesbaden (1955).

Laatste brieven van ter dood veroordeelde

EEN MONUMENT

In een zojuist in Duitsland verschenen boek van een oorlogsmisdadiger die tijdens de oorlog belangrijke functies in de Balkanlanden en België heeft vervuld, lezen wij: „Martelingen? Van die verhalen is geen woord waar. Misschien hebben sommigen, zoals overal ter wereld bij de politie gebruikelijk is, een paar oorvijgen gekregen, hetgeen zij aan hun brutale houding hadden te wijten."

Zo humaan is dus de Gestapo in België geweest. Hoe ontzettend politieke gevangenen door Duitsers gefolterd werden, lezen wij in brieven van ter dood veroordeelden. „Maar ik heb niemand verraden", zegt een 19-jarige.

Ze hebben geen woord uit me gekregen... Hoe vaak komen wij deze woorden in de brieven tegen, die door verzetsstrijders enkele dagen of uren voor hun dood geschreven werden. Ruim 300 brieven uit welhaast alle landen die door de Duitse legers onder de voet werden gelopen, kwamen nu in een Italiaanse en in een Duitstalige uitgave — bij Steinberg-Verlag te Zürich — uit. Ingeleid door Thomas Mann en voorzien van gedocumenteerd feitenmateriaal, door verschillende nationale intituten en organisaties ter beschikking gesteld, behoort dit werk met de titel „Und die Flamme soll euch nicht versengen" tot de belangrijkste publicaties van onze tijd. Belangrijk om politieke redenen, en belangrijk terwille van de menselijke en religieuze kracht, die er van uitgaat. Verzen uit en over het verzet in Europa werden reeds enkele jaren geleden in Nederland uitgegeven: „De Stem van Europa".

En nu deze brieven uit vele landen — ook van Duitsers — geschreven door mensen uit alle sociale groeperingen, door mannen en vrouwen, ouderen en kinderen, door anti-fascisten uit de meest verschillende politieke, ondergronds-werkende partijen, door mensen, wie de kogel, strop of bijl wachtte.

Welk vertrouwen, welk geloof, welke kracht spreekt uit de brieven, uit de simpel-ontroerende van een boer, uit de hautain-superieure van een intellectueel.

Maar neen, superieur zijn alle brieven. Hun schrijvers staan verre boven hun pijnigers. Dicht bij God staan zij.

„De kapelaan heeft mij de hemel dadelijk beloofd", leest men in de brief van een 20-jarig student. Een 23-jarige arbeider schrijft: „God zal beslist voor mij zijn." Een 16-jarige jongen besluit, enkele uren voor zijn terechtstelling, de brief aldus: „Afzender: Henri Fertet, in de hemel, naast God." Hij is niet de jongste. Veertien jaar telt een scholier die in Griekenland werd gefusilleerd.

Steeds weer troosten zij, die straks dood zullen zijn, hun gezin, hun vrienden en kameraden: „Niet ik ben het slachtoffer, maar jullie, die achterblijven." Niet huilen!, zeggen zij, die trots en deemoedig de dood tegemoet gaan. Met al zijn anti-menselijkheid en geperfectioneerd sadisme staat de vijand machteloos tegenover de kracht van het geloof in het goede, waarvan zo veel brieven aangrijpend getuigenis afleggen.

Een 21-jarige vrouw triomfeert: „De gevangenis heeft mij beter gemaakt". Voor het leven hebben zij gestreden, van het leven hebben de meesten gehouden — „waanzinnig gehouden" — en zij aanvaarden de dood, opdat de anderen kunnen leven: de anderen — dat zijn zij, die door hen niet werden verraden — en de velen, die (in een groot aantal brieven wordt hiervan gesproken) in een betere wereld gelukkiger zullen zijn.

Enkelen zijn in hun laatste uur nog in staat, zakelijk politiek te denken, zoals de 49-jarige typograaf, die zijn vrouw schrijft, hun kind niet in blinde haat tegen het Duitse volk op te vo[eden].

Op hun laatste gang worden door het bewustzijn gedragen, het kwaad te hebben gestreden. „... velen sterven," zegt een 48-jarige [Ita]liaanse verzetsleider, „ik heb [het be]ste gestreden".

En daarom wordt in deze ver[zame]ling het meest beklemmende, mee[st] grijselijke hoofdstuk door „Polen" gevormd. In de Vernichtungslager, op marktpleinen, in synagogen, in ... werden vier miljoen Joden uit Europa auf sach- und fachgemässe ... se afgemaakt, niet omdat zij tot ondergrondse organisatie zouden ... ben behoord. Zij waren Joden en was voldoende.

Goede suikerproduct[ie] in Brits Guyana

Brits Guyana. - Acht van de 14 ... verwerkende plantages van Brits [Gu]yana hebben gedurende de week ... gende 17 december hun herfst... binnengehaald, waardoor de prod[uctie] van vorig jaar 247.151 ton bereik[te] d.i. 4.872 ton meer dan het streven dat jaar naar 243.000 ton en 12.15... meer dan de productie over het ... lijkingsjaar 1954.

Grootste rijstproduct[ie] in Brits Guyana van 1955

Brits Guyana. - De wnd. direc[teur] van landbouw, de heer Gavin Ke... verklaarde dat de rijstproductie [van] Brits Guyana van 1955 de grootst[e] van de tot nog toe beste kwaliteit zijn. De productie wordt geschat ... ton.

Deze enorme opbrengst van rijst ... prima kwaliteit wordt toegeschr[even] aan het mooie weer dat er was ... de oogst, terwijl dit jaar een ... areaal vlakland dicht bij de kust ... rijstcultuur werd gebracht en ook ... planters gemechaniseerde meth[oden] hebben gebruikt.

Indianen met een eigen zaak

Brits Guyana. - De inheemse In[dia]nen te Orealla Missie, ongeveer 50 ... opwaarts de Korantijne-rivier heb[ben] thans hun eigen Cooperatieve Co... mentenzaak, die kort geleden geop[end] werd door de heer L. B. Thompson, [dis]trictscommissaris. De zaak behoort ... eigendom toe aan een vereniging, ... 44 leden telt, die in vier jaar tijd ... dollar hebben gespaard om hun wen[s te] vervullen.

Gedurende vele jaren is de afst[and] tot voordelige koopcentra de oorz[aak] geweest dat zij kruidenierswaren ... andere noodzakelijke huishoudel[ijke] artikelen niet konden krijgen beh[alve] van reizende kooplui, die hoge prij[zen] berekenden, wat hen in schulden ... vervallen. Om hieraan een eind te ... ken hebben zij besloten hun eigen ... op te richten.

Landbouwdeskundig[e] naar Jamaica

Jamaica. - Het internationale ... operatieve Verbond te Londen zal ... nen afzienbare tijd een deskund[ige] naar Jamaica uitzenden om de ... Bond aangesloten daar te lande ... adviseren omtrent de organisatie ... consumenten cooperatieve vereni[gin]gen. Dit is een van de maatregelen ... de cooperatieve beweging in land ... overzee te helpen, welke onlangs ... het bureau van het Verbond werd ... bekend gemaakt.

ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde

6—9 „Het is de marskramer die wij gisteren hebben aangehouden!" zegt Gunnar, zich over de gestalte heenbuigend. Bij het horen van deze stem slaat de man de ogen op en kijkt verwilderd van Gunnar naar Eric. „Wat?" hijgt hij ontzet, „gij hier! Wat moet gij nu nog van mij? Hebt ge me al niet alles ontstolen?" „Ontstolen?" herhaalt Eric. „Man wat raaskalt gij. We lieten U immers met al Uw bezittingen vertrekken".

Zonder hierop te antwoorden gaat de marskramer overeind zitten en schreeuwt wild met zijn armen zwaaiend:

„Halt, halt, moordenaars, dieven!" Een groep ruiters is Eric en Gunnar van achter genaderd. De marktkramer staat op en loopt zo vlug mogelijk naar de ruiters toe. Hij vertelt wat hem overkomen is.

„Eerst hielden zij mij aan", zegt hij. „Die daar", wijzend naar Gunnar, „doorzocht al mij spullen, terwijl die lange mij met zijn boog dreigde. 's Nachts sloegen zij mij neer en namen me alles af."

„Dat is niet waar!" roept Eric, een pas naar voren doende, verontwaardigd uit.

„Hebt gij hem soms niet aangehouden", vraagt een der knechten.

„Dat wel", zegt Eric, „maar we lieten hem ongedeerd gaan!"

Een honend gelach stijgt op uit de groep ruiters.

„Maak dat een ander wijs!" zegt een van hen. ....

„Maar waarom zouden wij iemand laten gaan, als wij van plan waren hem naderhand te bestelen", vraagt Eric.

„Waar houdt men anders iemand voor aan, dan om hem te bestelen?" vraagt iemand.

De aanvoerder van de ruiters is naar voren gekomen. Het is een ruwe kerel met een nors en weinig verstandig uiterlijk. Hij heeft van het gesprek weinig begrepen. Het staat voor hem vast, dat daar iets niet pluis is. „Geen praatjes!" zegt hij, en richt zijn lans op Eric's borst. „Gij zijt onze gevangenen!"

Beiroet. — De premier van de Libanon heeft bekend gemaakt, dat de onderhandelingen met de Iraq Petroleum Company over de herziening van de overeenkomst inzake de betaling voor het vervoer van olie door de buisleiding van de Libanon gestaakt zijn, omdat de maatschappij de door de Libanon voorgestelde betalingsregeling weigert te aanvaarden.

ARUBAANSE Eilandsraad aanvaardt miljoenenplan

Uitbreiding van de watervoorzieningsdienst betekent meer en goedkoper water

UNA en AVP verlaten uit protest de raadszaal

Oranjestad. — Onder matige publieke belangstelling opende de Voorzitter, Mr L. C. Kwartsz gisteravond om ongeveer 20.15 uur de openbare vergadering van de Eilandsraad. Van de PPA-fractie ontbraken de heren J. E. Irausquin, Porfilio Croes en Lacle, van de UNA-fractie ontbrak de heer F. B. Tromp. De heren Croes en Tromp hadden bericht gezonden wegens ziekte verhinderd te zijn. De geheimhouding betreffende punt 2 van de agenda: Voorstel van het Bestuurscollge dd. 19 januari 1956 No. 502, Geheim, uitbreidingsplannen Watervoorzieningsdienst, werd door de Voorzitter opgeheven. Aanwezig waren tevens de heer J. v. Drimmelen, hoofd van de W.V.D. en de heer R. v. Hoorn, chef afdeling financien.

De instelling en taakomschrijving ..n de Dienst voor Arbeidszaken en ..aatschappelijke Zorg, werd voor ken..isneming aangenomen. De ingekomen ..ukken betreffende verlaging erf..achtscanon J. M. G. Eman en N.V. ..n Bedegom & Co. Aruba N.V., als..ede Ontwerp-eilandsverordening tot ..aststelling van het slot van de re..ening over het dienstjaar 1953, wer..en naar de afdeling verwezen.

20 miljoen investering

Gedeputeerde O. S. Henriquez gaf ..en korte beschouwing op het grootse ..lan van 20 miljoen Antilliaanse gul..en voor investering in de Water..oorzieningsdienst. Spreker vergeleek ..et oude plan van het vorige B.C. ..et het huidige plan. Het oude plan ..as er op berekend meer water te ..roduceren, doch aan de produktie..rijs viel niet te tornen.

Het nieuwe plan heeft niet alleen ..en doel meer water te produceren, ..och de prijs hiervan belangrijke te ..erlagen, waarbij ook de verbreding ..an de economische basis van het ..iland in aanmerking werd genomen.

Door de levering van goedkoper wa..er zou de bevolking profiteren, de ..andbouw zou gestimuleerd kunnen ..orden, andere industrieën zouden ..unnen worden aangetrokken, de nieuw ..e bouwen hotels zouden ruim van ..ater kunnen worden voorzien en de ..ogelijkheid van levering van water ..an de Lago kon worden bezien. Bo..endien zouden dan ook de nog niet ..angesloten 1500 woningen op ons ..iland van water kunnen worden voor..ien. Ieder jaar is er een tekort op ..e watervoorzieningsdienst van *f* 400. ..00,—, doch met het nieuwe plan kon ..it worden uitgesloten.

Bovendien is in het nieuwe plan ..pgenomen de opwekking van elektri..che stroom, welke men hoopt tegen ..en aantrekkelijke prijs aan de N.V. Elmar te kunnen verkopen.

UNA-kritiek

De heer **Werleman** (UNA) haalde ..an, dat het vorige B.C. reeds met plan..en rondliep over verhoging van de ..aterproduktie en betoogde, dat voor ..antrekking van nieuwe industrieën ..eel wat meer nodig is dan alleen ..ater en elektrische stroom. Spre..er ging uitvoerig in op het nieuwe ..lan en betwijfelde of de verwach..ingen van het B.C. wel zouden wor..en beantwoord. Om een lening te ..luiten van 20 miljoen gulden, waar..oor het nageslacht zou moeten op..raaien, achtte hij niet verantwoord ..n bracht in herinnering de woorden ..an de heer Yrausquin, die betreffen..de het Kipnis-plan van dezelfde ge..voelens was geweest. Spreker vroeg ..daarom of het niet mogelijk zou zijn i.p.v. 5 „units", er slechts 3 te plaat..sen en naar gelang de behoeften de ..nderen.

Daar de leden het plan eerst een ..week geleden ontvingen en er boven..dien geheimhouding was ..., ..heeft men geen gelegenheid gehad het ..nieuwe plan te bestuderen of experts ..te raadplegen. De heer Werleman ..vroeg daarom alsnog het plan zoals ..door hem voorgesteld ten uitvoer te ..brengen, want aan het plan, zoals ..dit door het B.C. thans wordt voor..gesteld kon hij zijn stem niet geven.

Niet verantwoord

De heer Albert C. Eman juichte het plan om de produktie van water op te voeren, ten zeerste toe en heeft te dien aanzien bij het vorige B.C. verschillende malen voorstellen inge..diend. Hij kon zich echter niet ver..enigen met het huidige plan. Plannen werden opgemaakt, kontakten wer..den gelegd, alles zonder de leden hiervan op de hoogte te stellen, tegen de gewoonte in. Ook hij protesteerde tegen het feit, dat men slechts en..kele dagen gekregen had het plan te bestuderen en dat door de geheim..houding geen deskundigen konden worden gehoord. Spreker vond het niet verantwoord reeds nu een be..slissing te nemen over plannen, waar..van de financiële afwikkelingen zich uitstrekten over 20 jaren. Voor de jaarlijkse begrotingen kreeg met ook twee maanden de tijd.

De heer Lake zeide, dat er nu al jaren gesproken is geworden, maar dat nu voor het eerst met definitieve plannen voor de dag is gekomen, waardoor de vestiging van nieuwe industrieën tot de mogelijkheden begint te behoren. Hij had grote bewondering voor het B.C. en zal het plan steunen.

De heer Mathew kon de redenering van de heer Eman begrijpen en waardeerde het, dat deze een waarschuwende stem had laten horen. Hij gaf enige voorbeelden van de vooruitgang op verschillend gebied en meende, dat Aruba nog steeds te afhankelijk was van de nabuurlanden. Met het nieuwe plan zouden er mensen zijn, die een broodwinning zouden kunnen vinden in de landbouw en ook hij zou het plan steunen.

De heer Beaujon haalde nog enige uitspraken aan uit oude Amerikaanse bladen, waar nimmer enige pessimistische geluiden werden gehoord en achtte ook hier pessimisme ongegrond.

Er volgde nu enige discussie onder de leden, waarbij de heer Henriquez nog verklaarde, dat alle betalingen door het Bestuur rechtstreeks geschieden aan de leveranciers. De firma Singmaster & Breyer krijgt slechts een provisie van 2%. Daarvoor moet zij de bestellingen plaatsen, contrôle uitoefenen, enz., zoals in het voorstel van het B.C. werd uiteengezet.

De heer Henrquez sprak met groot enthousiasme en deed een beroep op de Raadsleden samen te werken om de economie van dit Eilandgebied op te bouwen. Met enige durf en goed vertrouwen zou er enorm veel bereikt kunnen worden.

De voorzitter gaf toe, dat door het vorige B.C. inderdaad plannen waren gemaakt om de capaciteit van de waterinstallaties op Balashi uit te breiden en dat ook aan de mogelijkheid van stroomopwekking was gedacht. Verlaging van de waterprijs bleek toen niet mogelijk. Hij meende te moeten constateren, dat men een zekere angst had, dat er voor anderen teveel aan de strijkstok zou blijven kleven, doch hij gaf de verzekering, dat dit in deze vrijwel uitgesloten was, daar alle betalingen rechtstreeks aan de betrokken leveranciers zouden geschieden en niet aan de firma Singmaster en Brever. De materie was door het B.C. terdege bestudeerd en de mogelijkheid van een geleidelijke opbouw heeft men daarom moeten verwerpen, daar dit veel duurder zou uitkomen.

De heer Eman had tevoren nog gevraagd (in de geheime middagzitting) of er sprake van zou zijn van de nationalisering van het elektrische bedrijf van de Elmar, doch de heer Henriquez ontkende dit ten stelligste.

De heer Wijngaarde had het volste vertrouwen in het B.C. en gaf de verzekering, dat het niet bij woorden zou blijven, doch dat men tot daden zou overgaan.

De heer Figaroa tapte uit een ander vaatje en zeide, dat vandaag de dag was, waaraan men 20 jaar lang zou denken. Door de diktatoriale wijze waarop het B.C. hen verplichtingen oplegde, konden zij zich, door de meerderheid van de partij, niet verweren. Hij motiveerde daarom zijn stem en zeide de zaal te zullen verlaten.

De heer Werleman motiveerde zijn stem eveneens en zeide geen bezwaar te hebben tegen gecalculeerde risico's of speculaties maar dat hij aan deze onverantwoordelijke wijze van speculeren niet mee zou doen. Met hem verliet ook de AVP-fractie de zaal.

De heren F. Lacle en Beaujon betuigden hun erkentelijkheid, waarna de voorzitter door de afwezigheid van de beide andere partijen concludeerde, dat het voorstel in zijn geheel door de aanwezige 12 leden werd aangenomen.

Om ongeveer 21.45 uur werd de vergadering gesloten.

Voorlopige Directeur

Oranjestad. — Gisteravond was de complete Raad van Toezicht in Trocadero bijeen gekomen om een beslissing te nemen inzake de benoeming van een voorlopig directeur van de Arubaanse Muziekschool.

Men meende, ondanks het feit, dat de heer Stam zich had teruggetrokken, toch over beide candidaten, de heren Stam en Treytel te moeten stemmen. Het resultaat was, dat de heer Treytel 6 van de 10 stemmen kreeg.

Deze benoeming geldt tot er iemand in Nederland zal zijn gevonden. Er bestaat daar veel belangstelling voor deze functie en men heeft thans 3 sollicitanten uitgekozen. Een eventuele uitzending zou in mei kunnen plaats vinden.

A.V.B. houdt Algemene Ledenvergadering

Oranjestad. - Hedenavond om 19.30 uur zal in het Wilhelmina Stadion de algemene ledenvergadering van de AVB worden gehouden, waarbij een nieuw bestuur en commissieleden gekozen zullen worden.

Groot feest in Commandeursbaai Club

Savaneta. - Hedenavond zal het groot feest zijn in de Commandeursbaai Club, want dan vindt de verkiezing plaats van Reina Carnaval, Reine Sympatica en Reina di Commandeursbaai Club.

Gouden miniatuur kanon voor voetballer

Milaan. — De leden van de Italiaanse eerste divisie-club Milano zullen op de laatste van deze maand een gouden miniatuur kanon aanbieden aan hun middenvoor, de Zweed Gunnar Nordahl. Zij doen dit omdat Nordahl niet alleen al ruim 200 wedstrijden voor Milano heeft gespeeld, maar — in de laatste ontmoeting, met Roma — ook zijn tweehonderdste doelpunt scoorde.

ARUBA'S MILJOENEN-PROJECT

De uitbreidingsplannen voor de Watervoorzieningsdienst

Oranjestad. — Ten gerieve van onze lezers beginnen wij vandaag de publikatie van het eerste gedeelte van de uitbreidingsplannen Arubaanse Watervoorzieningsdienst.

In de memorie van toelichting op de begroting voor het dienstjaar 1955 werd de Raad toegezegd dat, alvorens tot bestelling van nieuwe distillatie-eenheden voor de Watervoorzieningsdienst zou worden overgegaan, definitieve plannen ter goedkeuring aan de Raad zouden worden voorgelegd. Aldus in een der bijlagen bij de notulen van de Eilandsraad van Aruba over 1956.

Het lijkt ons gewenst om, alvorens nu deze definitieve plannen te bespreken, een kort overzicht te geven van de noodzakelijkheid om tot uitbreiding van de distillatie-inrichting van de Watervoorzieningsdienst over te gaan en toe te lichten wat in verband daarmede tot nu toe werd verricht.

1. De bestaande distillatie-inrichting, die uit 10 eenheden bestaat, heeft een maximale productie van rond 2300 m3 per dag. De eenheden werden aangeschaft in de jaren 1932 tot en met 1949 en zijn van een thans enigszins verouderd type. De maximale voorraad-capaciteit bedraagt 26.000 m3, hetwelk overeenkomt met een verbruik van ± 10 dagen.

II. De tegenwoordige behoefte aan water is, vergeleken met enkele jaren, belangrijk gestegen. Door de langdurige regenval gedurende het laatste half jaar werd het waterverbruik gunstig beinvloed en bleef dit gedurende deze periode nagenoeg binnen de productie-capaciteit. Voor het jaar 1956 moet worden verwacht, dat het dagverbruik belangrijk zal stijgen. Dit heeft zijn oorzaak in het steeds groter wordende aantal aangeslotenen op de waterleiding. Gehoopt wordt dat, daar de productiecapaciteit alleen niet voldoende zal zijn om in de behoefte te voorzien, het verschil tussen productie en distributie uit de bestaande voorraad kan worden aangevuld.

III. Bij de indiening van de begroting voor het dienstjaar 1955 was in de plannen tot verhoging van de productie rekening gehouden met de te verwachten bevolkingsaanwas, de vergroting van het distributiegebied, alsmede met de waterbehoefte voor een te bouwen hotel op kleine schaal. Voorts werd er rekening mede gehouden, dat door toepassing van een goedkopere productiemethode de prijs van het water zodanig zou kunnen worden verlaagd, dat het waterleidingbedrijf geen verlies meer zou lijden.

In de memorie van toelichting op de begroting voor 1955 werd opgemerkt: „Bij het tot nu toe gevolgde systeem van distillatie van zeewater is de kostprijs van het consumptie-water zeer hoog. Het gevolg daarvan is, dat jaarlijks een aanzienlijk verliessaldo van de Watervoorzieningsdienst op de begroting tot uiting komt en dat desondanks en niettegenstaande het feit, dat niet wordt afgeschreven op de vaste activa van deze dienst, de verkoopsprijs van het water zeer hoog is.

Naar het zich laat aanzien is evenwel thans, na langdurige proefnemingen, een distillatiemethode ontwikkeld, bij welke drinkwater wordt geproduceerd tegen een zodanige kostprijs, dat niet alleen geen verliezen meer behoeven te worden geleden, doch bovendien tot afschrijving kan worden overgegaan.

Bij dit distillatiesysteem wordt gebruik gemaakt van een procedé, waarbij de benodigde stoom niet slechts wordt benut voor verhitting van de distillatie-eenheden, doch tevens voor het opwekken van electriciteit. Dit heeft als voordeel dat door verkoop van de electriciteit een deel der productiekosten wordt goedgemaakt. Omtrent de technische ontwikkeling van dit systeem is nog overleg gaande.

De omschakeling van het huidige systeem te Balashi op het nieuwe productie-systeem zal, naar huidige schatting, een investering vergen van *f* 4.500.000,— in welk bedrag *f* 870.000,— is begrepen voor plaatselijke uitgaven, zoals lonen, bouwkosten, transporten, enz..

Behalve wijziging van de distillatiemethode wordt met deze investering een zodanige vergroting van de productie verkregen, dat de capaciteit van de Watervoorzieningsdienst gedurende de eerstkomende tien jaren voldoende zal zijn. Het verzorgingsgebied kan daarbij worden uitgebreid. Door bouw van een reservoir op de berg Urataka kan worden bereikt, dat een 1500-tal verspreid liggende woningen kan worden aangesloten. De daarvoor benodigde werken omvatten de bouw van een reservoir, van pompstations, de aanleg van persleidingen en van ruim 80 Km. buisleiding."

IV. Bereids is een aanvang gemaakt met de voorbereidende werkzaamheden voor de bouw van het reservoir te Urataka, terwijl daarna zal worden overgegaan tot de aanleg van hoofd- en distributie-leidingen in de buitendistricten, voor zover deze thans niet voorzien kunnen worden van leidingwater door hun hoge ligging ten opzichte van de bestaande voorraadreservoirs. Het te ontsluiten gebied kan niet eerder van water worden voorzien dan na de gedeeltelijke voltooiing van de uitbreidingswerken.

V. Zoals hierboven aangegeven werd de mogelijkheid overwogen om tot verkoop van electriciteit te geraken. In verband daarmede werd contact opgenomen met de N.V. „Elmar", alsmede met de hoofddirectie van de Overzeesche Gas- en Electriciteits Mij. te Rotterdam om te komen tot een aanvaardbaar contract voor deze verkoop van electriciteit door het eilandgebied aan de N.V. „Elmar".

(Wordt vervolgd)

Heden overleed tot onze diepe droefheid in de ouderdom van 59 jaar onze geliefde echtgenote, moeder en grootmoeder

RIKA VAN DEUTEKOM

Namens Adrie van Deutekom
Fam. H. van Deutekom-Hagendoorn
Fam. H. van Tielen
Koo

Internationale handel en industrie hebben groot voordeel van vrije zone in de Nederlandse Antillen

Willemstad. — Gedagtekend 16 januari 1956 is de Staten der Nederlandse Antillen aangeboden de Landsverordening nopens de instelling van vrije zones in de Nederlandse Antillen. In de jaren na de tweede wereldoorlog, — aldus de Memorie van Toelichting —, is gebleken, dat de internationale handel en industrie belang hebben bij de oprichting van vrije zones in het Caraibische gebied en daaromheen liggende landen, in navolging van dergelijke zones in Europa en de Verenigde Staten van Amerika, waar zij reeds vele jaren bestonden.

Waarschijnlijk in verband met haar geografisch-centrale ligging was de republiek Panama het eerste land in dit gedeelte van de wereld, dat het economisch voordeel van de vestiging van vrije zones op haar grondgebied inzag en in 1948 werd de oprichting van een dergelijke instelling in de stad Colon mogelijk gemaakt.

De voordelen voor de internationale handel en industrie, d.w.z. voor de exportmaatschappijen en fabrieken, met andere woorden voor de leveranciers van goederen, producten en halfproducten in de grote handels- en industriecentra in het buitenland, om gebruik te maken van een vrije zone in de Nederlandse Antillen, waar goederen zonder betaling van in- en uitvoerrechten opgeslagen, ontpakt, tentoongesteld, verpakt, verwerkt en doorgezonden kunnen worden, alsook de voordelen voor de afnemers dier goederen zijn in het kort aldus samen te vatten:

1. De leveranciers brengen hun goederen en producten in de onmiddellijke nabijheid van hun afzetgebied, m.a.w. het grote tijdverlies om deze te leveren of na te leveren wordt sterk ingekrompen, hetgeen de verkoop stimuleert.
2. De leveranciers in de grote handels-industriecentra kunnen grotere hoeveelheden, en vaak in compactere vorm, afzenden, waardoor zij een vrachtbesparing verkrijgen, welke hen in een sterkere concurrentiepositie plaatst.
3. Voor Europese bedrijven kan het in verband met veiligheids-overwegingen en het accumuleren van harde valuta van belang zijn in ons gebiedsdeel een „pied a terre" te hebben.
4. Bij werkstakingen in de grote afscheephavens kunnen de leveranciers leveren of naleveren uit hun voorraad in de vrije zone, waardoor ernstige stagnatie in de normale gang van zaken voorkomen wordt.
5. Doordat de afnemers van dit gedeelte van de wereld kunnen rekenen op snelle levering of nalevering van de gewenste goederen en producten, zijn zij in staat geringere voorraden aan te houden, hetgeen met zich mede brengt minder investering van kapitaal, en bijgevolg geringer renteverlies.
6. Door kleinere voorraden aan te houden dragen de afnemers een geringer risico in verband met bederf, het uit de mode geraken van artikelen, nieuwe modellen, enz.
7. Ons „belastingklimaat" werkt voor diegenen die van de vrije zones willen gebruik maken zeer gunstig.
8. De belastingreductie van 2/3 tot 1 januari 1981 voor in de vrije zone gevestigde ondernemingen, alsmede de belastingvrijdom gedurende tien jaar voor op de Antillen te vestigen nieuwe industrieën (Landsverordening ter bevordering industrievestiging en hotelbouw 1953; P.B. 1953, no. 194), waardoor hier behaalde winsten nagenoeg onverkort kunnen worden geaccumuleerd, zijn belangrijke voordelen voor handelaren en industriëlen.

Deze factoren hebben tot gevolg, dat beide uiteinden van de internationale handel en industrie in vele gvallen voordeel kunnen hebben van een vrije zone.

De voordelen, welke uit de oprichting van vrije zones voor de Antillen kunnen resulteren, zijn o.m. de volgende:

1. Verbreding van economische basis van zijn bevolking, door het scheppen van arbeidsgelegenheid.
2. Toename van lading, welke in de zee- en luchthavens behandeld moet worden, waardoor arbeidskrachten nodig zijn.
3. Door de onder 2 genoemde omstandigheid toename van het aantal schepen en vliegtuigen, die de Antillen aandoen.
4. Toename van personeel, dat een beherende en leidende functie ten aanzien van de opgeslagen en de te verwerken goederen en producten zal moeten uitoefenen.
5. Inkomsten uit belasting van de te vestigen bedrijven.
6. De indirecte en van te voren moeilijk te preciseren voordelen die ongetwijfeld voortspruiten uit het feit, dat nieuwe buitenlandse ondernemingen zich hier vestigen (voordelen voor het bankwezen, het toeristenverkeer, enz.).

Ten aanzien van het onder 2. gestelde dient opgemerkt te worden, dat de voorraden, welke in de vrije zone opgeslagen, resp. verwerkt worden, in de regel per scheepsgelegenheid zullen aankomen. Bij de doorzending naar de eind-bestemming zal waarschijnlijk het luchtverkeer een grote rol spelen (sea-air transport).

Jaarverslag Nederlandse Mij. voor Havenwerken

De directie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij voor Havenwerken N.V. te Amsterdam deelde in haar verslag over 1954 mede, dat de financiële resultaten, als gevolg van een stijging der kosten door loonsverhogingen, bij die van het voorgaande jaar achter bleven.

Over 1954 bedroegen de exploitatieresultaten ƒ 1,95 miljoen tegen ƒ 2,73 miljoen over 1953. De winst liep terug van ƒ 1,4 tot ƒ 0,77 miljoen. Na afschrijving en reservering resteert een bedrag van ƒ 240.000, waaruit evenals over 1953 een dividend werd betaald van 6%.

De bedrijfsbezetting was gedurende 1954 bevredigend met een iets minder gelijkmatige spreiding dan in de laatste jaren.

De omzet, uitgedrukt in geldswaarde, was gedurende het verslagjaar lager dan in het voorgaande jaar, hetgeen te wijten is aan toevallige omstandigheden.

De verdeling van de omzet — uitgedrukt in procenten — over de gebieden, waar de maatschappij wegen waterbouwkundige werken dan wel industriële bouwwerken uitvoert, in het verslagjaar en het daaraan voorafgaande jaar, blijkt uit het volgende overzicht:

	1955	1954
Europa (met Nederl.)	26,16%	25,99%
Nabije Oosten	35,35%	8,00%
Afrika	4,62%	4,54%
Verre Oosten	20,47%	47,87%
Midden- en Z.-Am.	13,40%	13,60%

Van het drijvend materieel bevond zich, uitgedrukt naar de boekwaarde, bij het einde van het jaar 1954 in Midden- en Zuid-Amerika 18%, in het Nabije en Midden-Oosten 30%, in Hongkong 29% en in Europa 23%.

Aan het eind van 1955 vond de definitieve overdracht en de financiële afwikkeling plaats van het werk Zonguldak (Turkije). De volledige installaties van Zonguldak werden overgebracht naar Mersin (Zuid-Turkije), alwaar thans de bouw van een havencomplex in volle gang is. In verslagjaar was het werk bij Bombay in volle gang. De omzet in de Nederlandse Antillen bleef stationair. Het agentschap te Hongkong werd opgeheven. De werkzaamheden aan de Navo-vliegvelden in Europa zullen in de loop van 1956 kunnen worden afgesloten.

De buitenlandse bedrijven, waarin de maatschappij een aanzienlijk belang heeft, waren goed van werk voorzien.

De omvang der deelneming in andere ondernemingen en de vorderingen daarop bedroegen eind 1954 ruim ƒ 5,4 miljoen. Daaronder behoren deelnemingen in vennootschappen in Engeland, België, Ierland, Spanje, Portugal, Venezuela, India en Australië.

De directie noemt de orderpositie van de maatschappij thans bevredigend. Verwacht wordt dat de resultaten van 1955 niet bij die van 1954 zullen achterblijven.

Panama Transport Cy plaatst orders voor bouw van vijf tankschepen

New York. — Volgens het Amerikaanse bureau voor de scheepvaart heeft de Panama Transport Company, een dochtermaatschappij van de Standard Oil of New Jersey, orders geplaatst voor de bouw van vijf tankschepen van elk 35.500 ton dw. Vier hiervan worden in Italië en 1 in Japan gebouwd.

Greep uit de aether

CUROM:
17.00 Voor de groteren,
17.15 Aperitief.
17.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten
18.00 Boletin di Noticia
18.10 Eilandelijke leeszaal
18.30 Nieuws
1645 En nu tante Aukje
19.00 The voice of the Windward Islands,
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Gevarieerd programma
21.15 Couleur Locale
21.25 Radio Nederland
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting
RADIO HOYER:
17.00 Tea at five
17.30 A. P. Nieuws
17.40 Duitse musici
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sport
19.30 Hoorspel.
20.00 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
21.00 Sterren v.h. filmdoel
21.15 Hollandse liflafjes
21.30 Armchairmusic
22.00 Sluiting.
RADIO CARIBE:
17.00 Complaciendo Peticiones
17.45 Noticias
18.00 Evening Serenade
18.30 Dutch Program
18.50 Er was eens....
19.00 Avond Concert
[illegible]
20.30 Showcase of Music.
21.00 News Bulletin
21.10 Music of the Masters
21.30 Friday night On Tract"
20.00 Platter Parade.
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Sluiting.
RADIO KELKBOOM:
17.30 La hora del Bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Muziek
21.30 Selecciones di siman.
22.00 Sluiting.
AVROS:
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Cinema Luxor spreekt:
17.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp
18.15 De Dauwdrop:
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending.
20.00 Advertenties
20.30 V & V
20.40 Voor de jarigen
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting

Emmastad

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel: 2470
Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. 28 Jan E. C. de Haseth Kl. St. Michiel 2 tel: 23179 (stad).
B. g. g. nad inl. tel, 2400
Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel: 2097
Geneeskundige Dienst
Dr. De Loos tel. 4447
B. g. g. 2409
Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer Th. G. Boot 4321.
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
C.S.M.
Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
G. W. Ooverdijkink tel: 3412
Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel: 4523
THEATER ASIENTO
„Ciske de Rat".
Toegang boven 18 jaar.

SOCIALIST MOLLET aanvaardt opdracht tot kabinetsformatie

Voornaamste medewerker: MENDES FRANCE

Parijs. — Zoals reeds gemeld heeft president Coty van Frankrijk de 50-jarige socialistische leider Guy Mollet verzocht een nieuwe regering te vormen, welke opdracht deze heeft aanvaard. De te vormen regering zal de 22e na-oorlogse regering van Frankrijk zijn.

Mollet deelde aan de pers mede, dat zijn regering een republikeins front zal worden, hetgeen betekent, dat hij als zijn voornaamste medewerker Mendes France zal aanwijzen. Hij heeft het voornemen snel te werk te gaan en een klein kabinet van tien ministers te vormen. Dinsdag as. hoopt de formateur zijn ministerie aan de Assemblee te presenteren.

De voornaamste programmapunten, waarover Guy Mollet en Mendes France het eens zijn luiden: 1) Onderhandelingen in Algerije met gelijktijdige handhaving van de strijdmacht om de orde te herstellen en te handhaven; 2) loonsverhogingen op bescheiden schaal; 3) bespoediging van de besprekingen tussen Oost en West over gecontroleerde ontwapening; 4) Aanvaarding van het Euro-atoomplan, een bovennationale organisatie tot bundeling van de bronnen van atoomkracht voor industrieel gebruik door de zes landen van de Europese Kolen- en Staalgemeenschap.

. — De Paus heeft kardinaal Nicola Canali benoemd tot pauselijk legaat voor de basiliek van Maria de Meerdere; kardinaal Verde, de aartspriester van de basiliek is door zijn hoge leeftijd (91 jaar) niet in staat deze functie waar te nemen.

Poujadisten komen uiterst rechts te zitten

Parijs. — De fractieleiders der Franse Assemblee hebben aan de 52 Poujadistische afgevaardigden de uiterst rechts gelegen zetels in de Assemblee toegewezen. Deze zetels worden door alle politieke partijen in Frankrijk angstvallig vermeden, zelfs de uiterst rechtse partijen willen niet rechts genoemd worden. De Poujadisten hadden liever de bovenste zetels in het centrum gehad; zij zullen tegen de toewijzing protesteren.

ALER morgen terug in Nederland

's-Gravenhage. — De heer I. A. Aler president-directeur van de K.L.M., wordt zaterdag op Schiphol uit de Verenigde Staten terugverwacht.

Prins Bernhard voert besprekingen met Amerik. minister van defensie

Washington. — Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden heeft gisteren in Washington besprekingen gevoerd met de Amerikaanse minister van defensie Wilson. Een woordvoerder van de Nederlandse ambassade heeft medegedeeld dat hij niet wist wat er besproken is. Hij legde vooral de nadruk op het informele karakter van het bezoek van de Prins.

Z.K.H. lunchte met de plaatsvervangend onder-minister van Buitenlandse Zaken.

Tijdens een diner op de Nederlandse ambassade heeft de chef van de luchtmachtstaf van de Verenigde Staten, generaal Twining, de Prins onderscheiden met de medalje, die aan Amerikaanse piloten wordt verleend als zij verscheidene duizenden vlieguren op hun naam hebben staan. Deze onderscheiding heeft de betiteling van „Commander Pilot of the US Air Force".